Nr. 47. Wtorek, 27 Lutego 1883. **Rok 73.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 *zł.*, półrocznie 8 *zł.*, kwartalnie 4 *zł.*, miesięcznie 1 *zł.* 35 ct. W miejscu rocznie 12 *zł.*, półrocznie 6 *zł.*, kwartalnie 3 *zł.*, miesięcznie 1 *zł.*
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 *zł.*

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Pan Namiestnik mianował asystenta rachunkowego Antoniego Stegla oficyałem, a praktykantów rachunkowych Mieczysława Byliczyńskiego i Józefa Małdzińskiego asystentami w biurze rachunkowem c. k. Namiestnictwa.

C. k. sąd krajowy wyższy w Krakowie zamianował Wojciecha Stanisława Dąbrowieckiego, praktykanta przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie, bezpłatnym auskultantem dla swego okręgu.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 27 lutego

Dopóki prawica Rady państwa zostawała w mniejszości, rozprawa budżetowa miała rzeczywiście charakter rozprawy adresowej, zastępowała ją nawet zupełnie od chwili, gdy praktyka parlamentarna z powodów przekonujących rezultatami swojemi odstąpiła od przyjętego w innych krajach zwyczaju corocznego formalnego zamykania sesyi i otwierania nowej. Właśnie dlatego, że rozprawa budżetowa stanowiła zupełną kompensatę polityczną za rozprawę adresową, system odraczania sesyi, umożliwiający przeprowadzenie spraw rozległych przez komisye i pełną Izbę, znalazł tak ogólną aprobatę nietylko u stronnictw parlamentarnych, lecz w ogóle w kołach żywo zajmujących się życiem parlamantarnem i uczestniczących w pracach publicznych.

Odkąd prawica uzyskała większość, a miejsce jej zajęła lewica, która zamiast dodatnią działalnością zdobywać napowrót utracone stanowisko jawnie wywiesiła sztandar negacyi w celu uniemożliwienia rządów w ogóle pod nowym systemem, rozprawy budżetowe powoli zaczęły tracić dawny poważny i pouczający charakter, przybierając natomiast cechy ogólnej rekapitulacyi wszystkich zarzutów, uroszczeń i insynuacyj, które opozycya już przedtem przy każdej sposobności podnosiła. Nie ma nadziei, żeby tegoroczna rozprawa budżetowa miała zmienić się na korzyść. Zachodzą owszem symptomy pozwalające wnosić, że polemika parlamentarna będzie tym razem ostrzejsza i zjadliwsza. Sprawa prowizyjna, zalegająca jeszcze w komisyi osobnej, dostarczy niewyczerpanego materyału tym, którzy w walce krasomowczej z obecnym systemem zechcą zejść o kilka stopni niżej, a uchwalona w Izbie panów nowela szkolna nadaje się wybornie jako punkt wyjścia i podstawa ewolucyj frazesowych tym, którzy przynajmniej formalnie warować zechcą wrzekomo zasadniczy charakter walki z nowym systemem. Wśród takich warunków rezultatu praktycznego nie wyda zapewne rozprawa budżetowa, to też plotkarze polityczni nie powtarzają już nawet dawnych wieści o blizkiej demisyi gabinetu lub niektórych jego członków, chociaż w przededniu rozprawy budżetowej była najlepsza do tego pora.

Lewica, jak się zdaje, nawet nie myśli o tem, czem w latach poprzednich łudziła się niezawodnie, t. j. nie przypuszcza, żeby bezpośredniem następstwem bitwy parlamentarnej, na terenie budżetowym stoczonej, mógł być jej powrót do władzy. Gdyby bowiem miała taką nadzieję, gdyby przynajmniej uważała to za możliwe, byłaby się bodaj ostatniej chwili wstrzymała od tak niewłaściwego kroku, jak owa abstencya jej członków, zasiadających w komisyi dla projektów reformy podatkowej. Oświadczyli oni, że nie chcą wziąć udziału w wyborze i pracy podkomitetów, a oświadczenie to umotywowali tak, że sami najlepiej siebie potępili. Jeżeli bowiem prawda, że wiernokonstytucyjni członkowie komisyi podatkowej rzucają się na kierunek abstencyjny tylko z powodu ujemnych stron przedłożeń rządowych, to opinia opodatkowanej ludności nawet z obozu wiernokonstytucyjnego musi słusznie zapytać: dlaczegoż panowie ci przyjmowali mandaty, skoro nie chcą spełniać najważniejszych obowiązków poselskich, skoro nie chcą poprawić ustaw, z których każda stanowi o ciężarze podatkowym, mającym spaść na ludność? Jeden z koryfeuszy lewicy, dr. Plener, wyraźnie w Izbie oświadczył, że lewica reklamuje dla siebie autorstwo pomysłów, na których opierają się rządowe projekty reformy podatkowej, że zatem starać się będzie poprawić je i uzupełnić. Jakżeż pogodzić się daje dzisiejsza abstencya z tem niedawnem oświadczeniem? I cóż wyniknie z takiej abstencyi? Jeżeli prawica sama upora się szczęśliwie z tem ważnem dziełem, to ogół ludności błogosławić jej będzie. Jeżeliby zaś reforma podatkowa dała się dotkliwie uczuć tej lub owej klasie, to niezadowolenie i niechęć słusznie zwróci się przeciw lewicy z powodu niedopełnienia obowiązków i przyrzeczeń.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 25 lutego.

(*R*) Kilka dni temu Koło polskie na wniosek hr. Dzieduszyckiego uprosiło prezesa, żeby poparł u rządu sprawę zapomogi dla tych powiatów galicyjskich, które w ciągu ubiegłego lata najwięcej w skutek powodzi ucierpiały. Zagajając dzisiejsze posiedzenie, prezes podał do wiadomości Koła, że rząd zgodził się na propozycyę J. E. p. Namiestnika i na jednem z najbliższych posiedzeń Izby zażąda na ten cel kredytu dodatkowego w ilości 50 000 złr. Wywiązując się z innego polecenia Koła, p. dr. Grocholski przedstawił p. ministrowi handlu życzenie powszechne w kraju, żeby zarząd kolei transwersalnej miał swoją urzędową siedzibę we Lwowie lub w Krakowie i urzędował w języku polskim. Bar. Pino oświadczył, że zamiarem rządu jest umieścić w Galicyi naczelny zarząd *ruchu* tej kolei i nadać mu atrybucye obszerniejsze co do mianowania urzędników, samoistnego czynienia wydatków i t. p., niż mają podobne w zachodnich prowincyach zarządy, że zarząd ten z władzami krajowemi będzie korespondował po polsku, że jednak generalne zawiadowstwo kolei nietylko ze względów administracyjnych, ale także ze względów komercyalnych musi pozostać w Wiedniu, przy ministerstwie.

Na jednem z dawniejszych posiedzeń Koło uprosiło p. Hausnera, żeby w ogólnej rozprawie budżetowej zabrał głos i przemówił w imieniu Koła. Dziś rozpoczęło Koło szczegółowy rozbiór budżetu. Przy preliminarzu ministerstwa spraw wewnętrznych br. Baum poruszył myśl, która już raz zajmował się Sejm krajowy, to jest, żeby rząd za ryczałtowem wynagrodzeniem powierzył Wydziałowi krajowemu utrzymanie dróg skarbowych. Nie da się zaprzeczyć, że w miarę jak się rozprzestrzenia sieć dróg krajowych, myśl ta nabiera coraz większej doniosłości praktycznej. Zespolenie dwóch osobnych zarządów komunikacyi w kraju mogłoby doprowadzić do znacznego zaoszczędzenia kosztów administracyjnych. Wszelako niepodo-

3)

SAHARA

III.

Z badań Nachtigalla wypływa, że Tibesti nie są bynajmniej górami pasmowemi, ale nadzwyczaj wysoko wzniesioną Hamadą, wśród której ciągnie się cały szereg znacznych wulkanów. Niestety rozbójniczy szczep murzyński, zamieszkujący te okolice, zrabował dr. Nachtigallowi wszystkie naukowe przybory, tak, że znakomity ten podróżnik nie mógł przeprowadzić ścisłych pomiarów, i tylko w przybliżeniu ceni wysokość niektórych wulkanów na 3000 m. Zdaje się, że te wulkany są jeszcze bardzo świeże, bo na wszystkich widać całkiem nowe kratery, z których wybuchają gorące źródła i tak zwane solfatury czyli ekshalacye gazów.

Na południe od tych wulkanów aż po jezioro Tsad nie widać nic prócz niebieskich słodkowodnych iłów z resztkami muszel i innych zwierząt, które jeszcze dziś żyją we wspomnianem jeziorze. Z tego faktu geologicznego dowiadujemy się, że jezioro Tsad zajmowało do niedawna olbrzymią przestrzeń środkowej Aryki, około 16.000 mil kwadr., i że dopiero w teraźniejszości cofnęło się do tych nieznacznych rozmiarów, jakie dziś zajmuje.

Przejdźmy teraz do najbardziej na wschód wysuniętej części Sahary, t j. do puszczy Libijskiej. Na południu ciągnie się z zachodu wspomniany pas formacyi górnokredowej, obfitujący w skamieliny. Podczas gdy na zachodzie skały górno-kredowe stanowiły najwyższe pokłady morskie, gdyż bezpośrednio na nich leżał żwir rzeczny, to tu widzimy na kredzie formacyę dolno-trzeciorzędną w postaci warstw tak zwanych numulitowych. Numulity są to zwierzęta obecnie wymarłe, o bardzo niskiej organizacyi, które posiadały skorupki kształtu monet, zkąd poszła ich nazwa łacińska. Rozmiar skorupek tych waha się między rozmiarami soczewicy a talara. Otóż te numulity pokrywają miliardami skorupek większą część puszczy Libijskiej, a oprócz nich widać w podobnych masach jeżowce morskie, małże, ślimaki i inne zwierzęta skamieniałe trzeciorzędnego morza. Bezpośrednio na tych warstwach numulitowych leży piasek lotny lub glina, tak, że brak tu zupełnie młodszych warstw trzeciorzędnych. Tylko koło Kairu widać maleńką partyjkę margli i piasków plioceńskich (młodszo-trzeciorzędnych), które wszakże zasługują na bliższą uwagę. Wreszcie wspomnieć należy, że we wszystkich puszczach depresyjnych tej części Sahary tworzą się podobnie jak na zachodzie pokłady soli.

Oto w krótkości przegląd geologiczny Sahary. Obaczmy teraz, jakie wnioski dadzą się wysnuć z przytoczonych tu faktów. Przedewszystkiem zajmuje nas kwestya, czy Sahara jest dnem niedawnego morza, lub nie. Aby dać wyczerpującą odpowiedź na to pytanie, musimy rozważyć, co właściwie skłaniało świat naukowy do takiego przypuszczenia?

Oto przedewszystkiem powoływano się na starożytnych autorów jak np. Ptolomeusa, Diodora, itp., którzy opowiadają o wielkiem *Lacus Tritonis* w środku Afryki. Nad tym argumentem nie będziemy się zastanawiać dłużej, niepodobna bowiem przywiązywać wielkiej wagi do rzeczy, które znane były wspomnianym autorom z opowiadania tylko. Drugim i najgłówniejszym argumentem, który miał służyć jako dowód, że Sahara niedawno wyłoniła się z pod morza, była okoliczność, że w wielu miejscach puszczy depressyjnej znajdują się jeziora słone i pokłady soli, co uważano jako resztki morza. Atoli prof. Zittel stwierdził, że pokłady górnokredowe obfitują w nadzwyczajną ilość soli — nie ma więc wątpliwości, że wszystkie te jeziora słone, a względnie pokłady soli, powstały wskutek wypłukania warstw górnokredowych. Wprawdzie w jeziorach tych a nawet w wodzie studzien artezyjskich Sahary (a więc pod ziemią!) żyje ryba *Cyprinodon*, która także znajduje się w Czerwonem Morzu, jednakowoż rzeczą jest bardzo prawdopodobną, że Arabi sztucznie zarybili tym gatunkiem jeziora Sahary, aby mieć ulubioną potrawę. W podobny sposób i ślimak *Cerithium*, żyjący obecnie w morzu lub wodach limanowych, mógł się dostać w te jeziorka.

Zresztą w całej pustyni nie ma i śladu nowszego morza, gdyż piaski są czysto produktem wiatru i powstały w starszych warstwach. Wszystkie zaś inne warstwy osadowe Sahary są wprawdzie morskie — ale mórz starszych, tak że np. u nas we Lwowie i na Podolu leżało jeszcze wszystko pod morzem, podczas gdy Sahara już była stałym lądem, a tym sposobem, opierając się na fakcie, gdzie później było morze, mielibyśmy większe szanse do zalania całej Galicyi wodą, niż Sahary.

Jedna tylko maleńka cząstka Sahary, to jest w okolicy Algieru i Tunetanii, gdzie leży jezioro Trytońskie i gdzie poziom lądu jest o 26 m. niższy, niż zwierciadło morza, była rzeczywiście niegdyś zatoką morza Śródziemnego. Zarówno położenie jak zwierzęta jeziora Trytońskiego (*Balanus miser, Cardium edule* itp.), identyczne ze zwierzętami morza Śródziemnego, jak wreszcie wiele innych zjawisk, uprawniają nas do takiego przypuszczenia.

W rozpatrywaniu całej tej kwestyi należy jednak uwzględnić i tę jeszcze okoliczność, stwierdzoną przez wiedeńskiego geologa prof. Neumayra, że morze Śródziemne, a szczególnie jego wschodnia część jest bardzo młodą i że w niedawnej przeszłości, bo w epoce, która w geologii zalicza się już do teraźniejszości — wschodnia część tego morza była lądem stałym, tak że Sahara nie była pod wodą, lecz przeciwnie kontynent afrykański był połączony z kontynentem europejskim. Ramy obecnej rozprawki zbyt są szczupłe, abym mógł przytoczyć i wyjaśnić wszystkie ciekawe wywody Neumayra w tej kwestyi — wspomnę tylko, że na Malcie i innych wyspach Śródziemnego morza znachodzą się liczne resztki nosorożca, konia nilowego, i innych zwierząt, żyjących dziś w Afryce. Podobne olbrzymy z rzędu tak zwanych gruboskórych nie mogą nigdy istnieć na małych wyspach, lecz potrzebują kontynentów, ztąd też wnioskujemy, że wyspy te były połączone z Afryką. czyli innemi słowy, że morze miało inne, mniejsze rozmiary. W taki więc sposób dowiadujemy się z geologii, że Sahara jest już od dawnych czasów stałym lądem.

Z drugiej strony musimy przyznać, że obecna postać Sahary jako pustyni jest bardzo młodą. Te liczne wymycia erozyjne w Hamadach, puszczach depresyjnych itd, dowodzą, że Sahara miała dawniej bardzo wiele opadu atmosferycznego a względnie płynącej wody. W ostatniej swojej podróży skonstatował Lenz między Marokko a Timbuktu cały szereg znacznych łożysk rzecznych, wskazujących, że płynęły tamtędy niegdyś potężne strumienie. Jeżeli zaś była woda, musiała być i roślinność, a więc i świat zwierzęcy, jak w ogóle panować musiały zupełnie inne stosunki klimatologiczne i organiczne. Lenz mógł nawet przytoczyć na to bezpośrednie dowody.

Na licznych ścianach teras Hamad zachodniej Sahary, jakoteż na luźnych kamieniach pustyni, które można wszędzie zbierać w wielkiej ilości, widać niezgrabne szkice słoni, nosorożców itp. zwierząt. Rysunki te zawdzięczają widocznie swe powstanie pasterzom, którzy z nudów bawili się w artystów i szkicowali kształty owych gruboskór-

bna z takim projektem wystąpić, nie rozpatrzywszy się dokładnie w obecnym stanie dróg eraryalnych, w etacie tak skarbowej jako też krajowej służby inżynierskiej i nie wyrobiwszy sobie dokładnego wyobrażenia o przyszłym stosunku między Wydziałem krajowym a rządem, który w taki sposób musiałby być urządzonym, żeby możebność kolizyi była wykluczona. P. Chrzanowski poruszył sprawę drugiego mostu przez Wisłę pod Krakowem. Na urządzenie nowych środków komunikacyi w obrębie miasta Krakowa ma teraz przeważny wpływ komenda fortecy krakowskiej. Sprawa ta jest niemałej wagi dla miasta, zwłaszcza, gdy w najnowszym czasie na drugim brzegu Wisły naprzeciw Wawelu liczne powstały domostwa i tworzy się nowa część miasta. Rada gminna miasta Krakowa nie posiada środków na wybudowanie kosztownego mostu i przejazd odbywa się za pomocą promu. P. Chrzanowski podjął się zasięgnięcia informacyi o najnowszym stanie tej sprawy, której dawniejszy przebieg dokładnie mu jest znany, jako radnemu miasta Krakowa.

Przy preliminarzu budowli wodnych poruszoną została regulacya rzek, którą się Koło polskie od lat kilku gorąco zajmuje. Znany jest memoryał, wypracowany ku końcu przeszłorocznej sesyi przez pp. Chrzanowskiego i Mieroszowskiego, i za uchwałą Koła rządowi podany. W memoryale tym Koło domagało się zaniechania dotychczasowego sposobu przeprowadzenia regulacyi rzek, która zbyt powoli postępuje a wykonywana środkami skąpo wymierzonemi, wystawiona jest na częste uszkodzenia robót, w połowie dokonanych Koło natomiast proponowało ułożenie systemu regulacyi dla każdej rzeki w całym jej biegu, rozłożenie prac na liczbę lat ile być może najmniejszą i utworzenie osobnego funduszu regulacyjnego tak, iżby dokonanie potrzebnych robót w danym przeciągu czasu było zabezpieczone. Rząd na tę sprawę baczne zwrócił oko. Nadeszły już podobno do ministerstwa dwa projekta, wypracowane przez galicyjską dyrekcyę budowli wodnych, z których jeden ogranicza się do biegu rzek o tyle, o ile są spławnemi, a drugi obejmować ma te rzeki i ich dopływy w całości. Regulacya spławnej części rzek należy do zakresu działania rządu, i koszta jej ponosi skarb państwa. Co do regulacyi ich górnego biegu, mianowicie tej części rzek, która nie jest do spławu przydatną, skarb państwa przyczynia się częściowo do kosztów, ale głównie kraj i właściciele gruntów przybrzeżnych powinni te koszta opędzać. Tym sposobem sprawa się komplikuje. Potrzeba porozumienia się z reprezentacyą kraju i urządzenia tak zwanej konkurencyi właścicieli brzegów. Wiemy z doświadczenia, jak wielkie pod tym względem zachodzą trudności. Znaną jest sprawa regulacyi koryta Sanu między Przemyślem i Jarosławiem. Przed kilku laty już rząd i Sejm uczyniły co do nich należało, ale po stronie konkurencyi trwał opór, chociaż nie powszechny, to niemniej przeto skuteczny. Koło zważywszy, że już komisya budżetowa uchwaliła ponowić rezolucyę, wypowiadającą wezwanie do rządu mniej więcej w tym samym co memoryał kierunku, uchwaliło powstrzymać się od stawiania przy rozprawie budżetowej wniosków dalej idących i uprosiło tylko p. E. Czerkawskiego, aby wyłuszczył w Izbie zapatrywanie się Koła na tę sprawę i poparł rezolucyę, na jego wniosek w komisyi budżetowej przyjętą i Izbie do przyjęcia proponowaną.

Berlin, 25 lutego.

□ Trzy dni już toczą się rozprawy nad budżetem dla wyznań, a to wśród innych niż dawniej okoliczności. Przemawiają bowiem wyłącznie członkowie frakcyi katolickiej i Koła polskiego z jednej a minister Gossler lub komisarze jego z drugiej strony, ile razy chodzi o sprawy kościelno-polityczne. Postępowiec profesor Haenel oświadczył, że lewica głosu nie zabiera, ponieważ dla niej sytuacya zupełnie jest niejasną, a pastor nadworny Stoecker, zachowawca, nie wchodził w kwestyę najważniejszą, jak mówił dlatego, że polityka rządu dla niego nie jest „przezroczystą“, a jak zarzucono mu z ław stronnictwa srodkowego dlatego właśnie, że polityka ta tak jest przezroczystą i jasną, że nie śmie jej brać w obronę. Na to nie miał pan Stoecker odpowiedzi

Jako pierwszy mowca frakcyi katolickiej wystąpił nie pan Windthorst, lecz baron Schorlemer. Windthorst oświadczył, że zrazu wcale nie chciał zabierać głosu, do przemówienia znagliły go jednak zaczepki ministra Gosslera Baron Schorlemer żalił się głównie na to, że rząd ostatniej ustawy kościelnej, zawierającej pewne ulgi dla katolików nie wprowadził w życie. Pan Gossler przytoczył kilka argumentów na usprawiedliwienie rządu, lecz argumenty te były tego rodzaju, iż nawet pewien zagorzały zwolennik rządu wyznał, że spodziewał się usłyszeć coś bardziej przekonywającego, gdyż wywody ministra bynajmniej nie wystarczyły do wytłumaczenia rządu. Minister zwrócił uwagę na petycye kolońskie o ułaskawienie arcybiskupa Melchersa jako na demonstracyę antirządową, dalej na wymaganie biskupa wrocławskiego, aby księża rządowi zrzekli się uzurpowanych beneficyów, następnie na spór o małżeństwa mięszane i wreście na ton prasy katolickiej i na podróże agitacyjne Windhorsta w porze przedwyborczej. Nader łatwo było Windthorstowi zbić wszystkie te zarzuty jeden po drugim. W petycyach kolońskich pełnych uszanowania dla monarchy nie było nic, coby mogło obrazić rząd, a gorzej jeszcze przedstawia się postępowanie rządu po wykazaniu przez p. Gosslera, że rząd z powodu petycyi kolońskiej nie chciał już wstawić się u monarchę za ułaskawieniem wygnanego biskupa Limburskiego i za zniesieniem w dyecezyi ustawy „obrocznej“, powstrzymującej wypłatę pensyi rządowych. Kiedy księża intruzi zwrócili się do biskupa wrocławskiego, aby ich uznał jako prawowitych proboszczów, nie mógł im dostojnik kościelny dać innej odpowiedzi jak tę, którą dał rzeczywiście w formie bardzo łagodnej Ten sam biskup załatwił także spór o małżeństwa mięszane w myśl rządu, a jednak rząd już rozważał kwestyę, czy nie użyć represyi, a jak *Nationalztg.* zdradziła, chodziło nawet o uwięzienie biskupa wrocławskiego, który dlatego został biskupem, że u dworu był *persona gratissima.* Opozycyjna postawa prasy katolickiej, która przedtem dość była pokorną, została wywołana dopiero oświadczeniem dzienników rządowych, że ustawa kościelna nie wejdzie w życie, jeżeli papież wpierw nie poczyni ustępstw. Windthorst agitował przed wyborami nie więcej, niż przywódcy konserwatystów lub pan Bennigsen. Improwizowana obrona Windthorsta była silną i świetną, a Schorlemer oświadczył w imieniu frakcyi katolickiej, że nie myślą nigdy opuszczać nigdy ukochanego a dzielnego wodza swego; a nawet przeciwnicy centrum przyznali, ze Windthorst takiego tryumfu jak teraz nigdy jeszcze nie odnosił, zwłaszcza, że rząd otwarcie oświadczył, jaką doniosłość postawie jego w każdym razie przypisuje. Wspomnione zarzuty ministra zbijali wczoraj i dziś rozmaici członkowie centrum szczegółowo. Posłowie ks. Jażdzewski i Kantak wytoczyli skargi Polaków przy pozycyach mniejszej wagi. Kiedy pan Kantak otrzymał zapewnienie ze strony rządu, że w Poznaniu znowu będzie ustanowiony katolicki radca szkolny dla wyższych zakładów naukowych, uwydatniła się znowu niechęć posłów niemieckich wybranych w Poznańskiem, co Windthorsta spowodowało przypomnieć Niemcom, że pierwszym ich obowiązkiem jest, byc sprawiedliwymi a drugim mieć względy należyte na mniejszość polską. Już poprzednio ks. Jażdżewski Windthorstowi wyraził był wdzięczność Polaków i złożył oświadczenie, że Koło polskie z tem większą gotowością wspólnie z centrum działać będzie w sprawie kościelnej.

Z noty kardynała Jacobiniego wynika, że dopiero wtenczas biskupi mają przesłać rządowi notyfikacye o nominacyach księży na probostwa teraz osierocone skoro sejm uchwali zmianę ustaw majowych o tyle, żeby jurysdykcya kościelna i wychowanie duchowieństwa wolne było od krępujących przepisów obecnych. Później ma być uregulowania sprawa samej notyfikacyi na podstawie wzajemnego porozumienia. Czy rząd na to wszystko przystanie, jest rzeczą bardzo wątpliwą.

Na pismo papieskie odeszła w ostatnich dniach odpowiedź do Rzymu, jak to minister Gossler wczoraj w Sejmie oświadczył.

Ważnem zdarzeniem jest, że książę Bismarck w zeszłym tygodniu miał konferencyę z przywódcą frakcyi narodowo-liberalnej panem Bennigsenem.

Rada państwa.

Podajemy dalsze uzupełnienie sprawozdania z czwartkowego posiedzenia Izby deputowanych. Gdy po odrzuceniu wniosku dra Grocholskiego o odesłanie projektu do komisyi postanowiono przejść do dyskusyi szczegółowej, zabrał głos do §. 1go

poseł Madejski:

Skoro wniosek nasz o odesłanie projektu do komisyi upadł, pozwalam sobie postawić do §. 1go wniosek zapowiedziany w dyskusyi ogólnej. Pobudki wyłuszczył już p. Grocholski. Ja zaś pozwolę sobie odpowiedzieć na niektóre wywody, które przeciw nam wytoczono

Powszechnie stwierdzono rzeczywistą i zniewalającą konieczność, żeby ustawa niniejsza przyszła do skutku. Nie przeczymy tego, owszem było nam to główną pobudką do głosowania w ogóle za przystąpieniem do dyskusyi szczegółowej. Usiłować atoli będziemy przeprowadzić zmiany, które uważamy za ulepszenie ustawy. Pan komisarz rządowy motywował konieczność jej tem, że obowiązujące obecnie przepisy ustaw gminnych o podziale i uregulowaniu gruntów gminnych są zbyt ogólnikowe i niejasne. Tak bardzo ogólnikowe i niejasne nie są. Na dowód pozwolę sobie odczytać jeden tylko paragraf, jak go znajduję w edycyi Manza, zestawiającej przepisy wspólne wszystkim ordynacyom gminnym. Jest to §. 66ty, który brzmi: „Co do uczestnictwa w użytkowaniu własności gminnej i jego miary postępować należy wedle zwyczaju dotychczasowego, z tem atoli ograniczeniem, że o ile specyalne tytuły prawne nie stanowią wyjątku, żadnemu z członków gminy pobierających użytek *in natura* nie należy się użytek większy, niż potrzeba dla domu gospodarstwa. Jeżeli i o ile nie istnieje taki zwyczaj powszechnie przyjęty, lub zwyczaj istniejący jest zakwestyonowany, wydział rady gminnej wyda postanowienia o używaniu własności gminnej z uwzględnieniem wspomnianego przepisu ograniczającego. Przytem można uczestnictwo w używaniu własności gminnej uczynić zawisłem od opłacania pewnego podatku dorocznego“.

Są to więc postanowienia pozytywne, wychodzące z pewnej zasady kierowniczej. Ale chociażbyśmy przyznali, że postanowienia te są zbyt ogólnikowe i nie jasne, cóż z tego wynika? Oto, że powinniśmy udać się do sejmów, aby lepsze osiągnąć w tym względzie postanowienia. Że postanowienia §. 66go są ogólnikowe i niejasne, to nie dowodzi jeszcze, żebyśmy przyjąć musieli ustawę niniejszą, szczególniej w zaprojektowanej formie.

Pan komisarz rządowy, jakoteż panowie preopinanci z tamtej strony Izby mówili dalej, że wstępna kwestya przy podziale lub uregulowaniu wspólnej własności, a więc kwestya posiadania lub własności gruntu ulegającego podziałowi lub uregulowaniu, jest kwestya, której rozwiązanie połączone jest obecnie z niezwykłemi trudnościami i że ztąd już wypływa konieczność ustawy niniejszej. Panowie, wierzymy wam, że w niektórych krajach okoliczności rzeczywiście są takie, jak nam je przedstawialiście. Ale szanowny poseł Kopp powiedział nam: Pozazdrościć Galicyi, jeśli tam spory tego rodzaju nie panują. Słowa te mają wielką wagę. W Galicyi nie ma tych sporów, jakie nam opisujecie, ale chcecie stworzyć ustawę, która wywołać je może. Wbrew głębokiej idei społeczno-etycznej, która ucieleśniona jest i rozwija się w teraźniejszych naszych urządzeniach gminnych, chcecie zaszczepić w nie ustawę niniejszą niezdrową myśl przeciwieństwa między interesami społeczności a interesami gminy jedynie na to, by wywołać u nas także stan rzeczy, o którym mówicie, że panuje w innych krajach. Tego, panowie, my nie chcemy; a więc nie tykajcie się kraju naszego przynajmniej pod tym tak ważnym względem! U nas stosunki takie z reguły przynajmniej nie zachodzą; są może wyjątki w tym duchu, że członkowie gminy, którzy mają prawo używania dóbr gminnych, wysnuwają sobie ztąd inne jeszcze prawa. Regułą u nas co do tak licznych w kraju naszym pastwisk gminnych jest, że własność gmin co do tychże pastwisk nie jest zaczepiana. Pastwiska te są zapisane w katastrze na imię gminy; gmina w znacznej części opłaca podatek; wszyscy spólnicy prawa użytkownictwa uznają rzeczywiście wyłączną własność gminy. Przy zakładaniu nowych ksiąg gruntowych pastwiska gminne bez wszelkiej sprzeczki są zapisywane jako własność gminy. Wiadome mi są wypadki, że pastwisk tych wraz z innemi cząstkami mienia lub dóbr gminnych używano także już jako przedmiotu do zastawniczego zabezpieczenia pożyczek gminnych. Nie ma przy tem żadnych kwestyj spornych, a kwestye, które zachodzą, załatwiane bywają z tego wyłącznie punktu widzenia, który dają nam ustawy gminne w paragrafie przezemnie odczytanym i w tych, które mu odpowiadają. Albowiem — chodzi tu w pierwszym rzędzie o kompetencyę — organa autonomiczne są jedynie powołane do przedsiębrania regulacyi wspólnych praw użytkowania i podziału gruntów w tych wypadkach, w których własność gminy co do tych gruntów nie ulega wątpliwości, nie jest zaczepiana. Podział i regulacya wszakże to emanacye należącej do gmin mocą autonomii — w znaczeniu samorządu — administracyi tego mienia, które bezsprzecznie do gminy należy. A nie można nikomu z tego tytułu, że pewne grono członków gminy wykonywa prawa na własnosci gminy, przyznawać prawa do stawania do gminy w opozycyi w skutek swych odrębnych interesów.

Panowie! Takie urządzenie, które już wżyło się w Galicyi, ma jeszcze tę cechę zdrową, że interes ogółu idzie po nad interesa partykularne jednostek. Nie tykajcie się tego urządzenia, nie burzcie tego zawiązku społecznej budowy kraju naszego ustawą taką, jak niniejsza.

Pan komisarz rządowy w sposób powiedziałbym zbyt sofistyczny usiłował dowieść, że nasze pojmowanie §. 1go polega na pomyłce kardynalnej, skoro §. 2gi pozostawia sejmom wszelkie prawa, między innemi też prawo wykluczenia regulacyi i podziału gruntów, stanowiących własność gminy, z pod prawomocności ustawy. Twierdzenie to nie jest prawdziwe. Nie o przeprowadzenie regulacyi i podziału tu chodzi; albowiem nie ulega wątpliwości, że unormowanie dwu tych czynności należy wyłącznie do sejmów, a więc też unormowanie przeprowadzenia; lecz chodzi tu o kompetencyę władz, które mają przeprowadzić podział i regulacyę, i w tem właśnie ustawa niniejsza godzi w sam rdzeń naszych urządzeń opartych na konstytucyi. Gdy w §. 1szym ustawy tej orzeknie się, że w postępowaniu co do podziału i regulacyi gruntów stanowiących własność gminy lub części jej kompetentne są w y ł ą c z n i e władze komasacyjne, wtedy mogłoby powstać pytanie, czy będziecie mogli postanowić na sejmach, że odnośne czynności podziałowe i regulacyjne mają być wyjęte z pod kompetencyi tej wyłącznej władzy, a przekazane władzom autonomicznym Jeśli wam zdaje się, że to rzeczywiście postanowić można, proszę was tylko wziąć ten §. 1szy odwrotnie; przyjmijcie

---

nych zwierząt, które im naturalnie musiały być z codziennego życia dobrze znane. Ponieważ atoli zwierzęta te potrzebują bujnej roślinności do swego bytu, przeto nie ulega kwestyi, że cała zachodnia Sahara nie miała dzisiejszego charakteru pustyni. Zresztą są dowody, że w starożytności istniał wielki ruch handlowy między środkiem kontynentu a wybrzeżami Śródziemnego morza. Naturalnie, że ruch ten musiał się odbywać za pomocą konia, gdyż wielbłąd bardzo późno (dopiero po narodzeniu Chrystusa) wprowadzony został do Afryki. Jeżeli zaś koń odbywał te podróże, to Sahara musiała wyglądać zupełnie inaczej, niż dzisiaj, gdyż oprócz wielbłąda żadne inne zwierzę nie zdoła dziś przebyć puszczy.

Łatwo sobie wytłómaczyć, w jaki sposób Sahara stała się pustynią Dość jest przypuścić, że lasy pokrywały niegdyś Atlas i wyżynę, aby uzyskać zupełnie inne stosunki klimatologiczne i hydrograficzne Z wyniszczeniem lasów bądź to przez człowieka, bądź przez przyrodę zniknęły rzeki, znikła wegetacya, i pozostała pustynia.

Taka jest więc w krótkości przeszłość i teraźniejszość Sahary. Łaskawy czytelnik przekonał się z tego małego przykładu, jak ważną jest pomoc geologii przy studyum geografii, jak wiele zjawisk da się wytłómaczyć tylko zapomocą tej nauki.

Pozostaje mi jeszcze wspomnieć kilka słowy o rozmaitych projektach komunikacyjnych w Saharze. Pierwszy projekt zamienienia Sahary na morze nie ma, jak to widzieliśmy, warunków bytu. Wiadomo, że francuska komisya, złożona w tej sprawie, przeszła do porządku dziennego nad całym planem; wykazało się bowiem, że w najlepszym wypadku tylko Schott (okolica jeziora Trytońskiego), północna część puszczy Libijskiej da się zanurzyć pod wodę. Tym sposobem atoli otrzymanoby tylko małe zatoki, które zbliżyłyby wnętrze Afryki zaledwie o kilkadziesiąt mil, gdy przeciwnie bardzo prawdopodobną jest rzeczą, że w skutek tego wytworzyłyby się jeziora słone, które zatrućby mogły zdrowe dotychczas powietrze tamtejszych okolic.

Ważniejszy jest drugi projekt, także francuski, przecięcia Sahary koleją żelazną. Pierwsza linia projektowana jest od brzegów Śródziemnego morza do Timbuktu, ztamtąd zaś na Zachód do posiadłości francuskich nad Atlantykiem i na południe do Sudanu. Jakkolwiek wykonaniu tej myśli stoją na przeszkodzie ruchliwe wydmy puszczy piaszczystej, to przecież przy dzisiejszych postępach techniki przeszkód takich nie można uważać za niepokonane. Większe niebezpieczeństwo grozi temu projektowi ze strony negrów, którzy przeważnie przechodzą na mahometanizm, a wiadomo, że fanatyczny w swym oporze a tak fatalny w skutkach konserwatyzm tej religii opiera się wszelkiemu postępowi, niesionemu przez niewiernych giaurów europejskich.

Ale i ta zawada upadnie kiedyś pod nieprzepartym naciskiem cywilizacyi. Zaiste, nie bardzo daleko jesteśmy od chwili, kiedy lokomotywa pójdzie w wyścigi z huraganami pustyni... Wtenczas to zejdzie dla „ciemnej części świata“ słońce kultury i cywilizacyi.... Ale równocześnie dopełni się przeznaczenie dziejowe — anioł zagłady rozpocznie straszne swoje dzieło wśród czarnych ludów afrykańskich....

Z pierwszym świstem europejskiej lokomotywy usłyszą one swój wyrok śmierci, wyrok okrutny, bezwzględny, konieczny, wydany na nich przez białego człowieka, któremu wiedza i cywilizacya dały potężną przewagę na całym globie ziemskim, uzbrajając go w straszną, zawsze zwycięzką broń w tej fatalnej, nieprzejednanej walce o byt, obejmującej cały świat organiczny.

Dr. Emil Dunikowski

wtedy poprawkę przez nas proponowaną i pozostawcie sobie wolność przekazania podziału i regulacyi gruntów gminnych władzom komasacyjnym.

Zdaje mi się, że tak byłoby całkiem logicznie. Jeśli ci panowie mają słuszność, którzy utrzymują, że sejmy mimo ustanowionej w §. 1szym wyłącznej kompetencyi władz komasacyjnych mają prawo uchwalić na podstawie §. 2go coś innego, wtedy też będą musieli przyznać, że chociażby z §. 1go wyeliminowano ową kompetencyę, sejmy miałyby prawo nadać ją władzom komasacyjnym. Obierzcie tę drogę, a będziemy zupełnie uspokojeni, a sejmy będą mogły, jak twierdzą pan minister i drudzy panowie, rzeczywiście uczynić zadość potrzebom swych krajów.

Ale trudno zaprzeczyć, że w skutek uchwalenia ustawy tak, jak jest projektowana, powstanie nietylko kolizya, lecz poprostu bezpośredni konflikt między tą ustawą państwową a ustawami krajowemi. Jeżeli bowiem uchwalicie tu, że kwestya wstępna, a więc kwestya sporna co do własności gruntu ma należeć do kompetencyi władz komasacyjnych, a przytem jednak postanowicie przynajmniej tyle, że jeśli własność gminy jest uznana, podział i regulacya pozostaje się władzom autonomicznym, wtedy będzie zachowany przynajmniej jeszcze samorząd gminy. Tego atoli wy postanowić nie chcecie. Wy chcecie widzieć rozstrzygniętą kwestę wstępną, spór o własność, w sposób, jak mówicie, odpowiedni celowi, a przytem nietylko orzeczenie o sporze, które obecnie należy do sędziego zwyczajnego, przekazujecie do zakresu kompetencyi władz komasacyjnych, lecz zarazem wciągacie do niej także sam podział i samą regulacyę, t. j. te czynności, których wciągać wam nie wolno, a niewolno ztąd, że o tem postanowiły już ustawy sejmowe, a tylko po części odtąd stanowić jeszcze mają.

Mówicie: ustawa nie jest jeszcze prawomocna i nie może wejść w życie, dopóki nie będzie przyjęta do ustaw krajowych; a gdy to nastąpi, będzie to *ratihabitio ex post*, wtedy sejm uznał ją jako ustawę państwową, a uznająca ją ustawa krajowa zmieniła istniejące już poprzednio przepisy ustaw krajowych. Ależ sejm, mając wybór tylko między przyjęciem a odrzuceniem całej tej ustawy państwowej, nie jest przecież już wolny, nie jest nieskrępowany w swej samodzielności, a jego starania około zadośćuczynienia rzeczywistym potrzebom kraju, wynikającym z tak rozmaitych po różnych krajach właściwości odrębnych, będą niedostateczne.

Jest tu rzeczywiście konflikt, którego uniknąć można tylko w ten sposób, że wyłączy się czynności podziału i regulacyi co do gruntów wspólnych z pod §. 1go, skoro w skutek istniejących już ustaw absolutnie nie należą do kompetencyi władz komasacyjnych, bo są już przekazane do zakresu działalności władz innych, władz autonomicznych

Na wywody tego pana, który z rzekomo złej administracyi majątków gminnych w Galicyi wysnuł argument o potrzebie ustawy niniejszej dla Galicyi, odpowiadać nie będę. Mniemam, że gdzie administracya ta rzeczywiście jest niedobra, władze autonomiczne z sejmem jako ostatnią instancyą same jedne są powołane do zapobiegania temu i do naprawy; na uzasadnienie ustawy państwowej nie może to być argument.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Program Ferrego).

Odczytany w Izbie deputowanych dnia 22 b. m. program nowego gabinetu francuskiego brzmi w przekładzie i całej osnowie:

„Panowie deputowani! Gabinet, zaszczycony przez prezydenta republiki zaufaniem, o które obecnie mamy zaszczyt upraszać Izbę, nie oddaje się iluzyi co do trudności podjętego zadania i poważnej sytuacyi parlamentarnej. Sytuacyę tę rozwiązać można tylko przez otwarte objawienie zapatrywań. Wyłuszczymy panom otwarcie, jakie jest zadanie nasze o sytuacyi i jakie wobec niej wydają się nam potrzebnemi środki bezpośrednie, skreślimy oraz w głównych zarysach dyrektywę, jaką nadać zamierzamy sprawom publicznym. Przedewszystkiem musimy załatwić sprawę nieszczęsnego rozdwojenia pomiędzy Izbami. Uważamy za nasz najpierwszy obowiązek zaspokoić w granicach możności i prawa usprawiedliwione reklamacye, uchylając nieufność, która w razie spotęgowania stanowiłaby niebezpieczeństwo. Jesteśmy więc zdecydowani zrobić użytek bezzwłocznie z prerogatyw, które nastręcza władzy wykonawczej prawo z r. 1834 (*Oklaski w centrum i z lewicy*). Sądzimy, że po załatwieniu tej sprawy, nie grozi republice żadne niebezpieczeństwo i jeżeliby kiedykolwiek wystąpić miała przeciw groźnemu sprzysiężeniu, znalazłaby dostateczne siły w swem wyższem prawie, w stanowczości ludzi, odpowiedzialnych za jej losy i w współdziałaniu tych wszystkich, którzy pracowali nad utrwaleniem władz republikańskich (*Oklaski z lewicy*). Tylko nieprzyjaciele wolnych rządów pragnęliby widzieć rząd bezbronny. Ale lud francuski, który codziennie daje objawy przywiązania do instytucyj republikańskich, jest innego zdania i nie godząc się na zdawanie losów republiki na samowolę, sądzi przytem, że republika niedostatecznie jest broniona. Dlatego, nie podkopując zasadniczej wolności, która jest zaszczytem dla rządu republikańskiego, zażądamy pozwolenia do użycia środków, któreby przynajmniej uwolniły ulice od manifestacyj fakcyjnych. Od dawna już słyszymy, że tylko przez należyte kierownictwo sprawami publicznemi, przez niezbędne uwzględnianie życzeń i uczuć kraju rządy wolne zyskują na sile i poparciu. Pojęła to Izba i poczytała za jedyną swoją ambicyę, żeby zasłużyć na tytuł reformatorki. Otrzymaliśmy od kraju mandat nakazujący nam podjęcie reform i spełnimy to polecenie. Ale kraj żąda w tej chwili niemniej stanowczo administracyi, rządu i utrwalenia republiki. Roztropny i odważny, tak pracowity i zamiłowany w porządku lud francuski, który po tylu przeszkodach przejęty cierpliwością i ożywiony duchem obywatelskim dokonał pracy nad żaprowadzeniom republiki demokratycznej, chce w niej widzieć ostatecznie rząd swój raz na zawsze utrwalony. Z tą niedwuznaczną wolą wybrańcy ludu popadliby w sprzeczność, gdyby zechcieli w fałszywem świetle przedstawiać republikę jako rząd prowizoryczny. Rząd reformatorski musi posiadać dwa warunki, to jest grunt dobry i równie dobrą metodę. Dobra polityczna i parlamentarna metoda polega na tem, ażeby ograniczyć zakres reform dla tem pewniejszego ich wykonania i żeby inicyatywę indywidualną utrzymać w granicach umiarkowania, a rządowi zapewnić z prawa mu służącą inicyatywę Z łatwością możemy wyliczyć środki, których odraczać nie można. Niezbędną jest reforma sądownictwa, ustawa municypalna, ustawy wojskowe, ustawa o recedywistach, jakoteż ustawy o kasach stowarzyszeń i wzajemnej pomocy. Przedłożymy o ile możności jak najwcześniej budżet na rok 1884 z uwzględnieniem możliwej oszczędności. Wejdziemy w rokowania z wielkiemi przedsiębiorstwami kolejowemi i spodziewamy się zawrzeć umowy, któreby warowały prawa państwa a ułatwiały przytem podjęcie wielkich robót nie przeciążając kredytu. Wkrótce także przedstawimy projekt uzupełnienia organizacyi francuskiego protektoratu w Tunisie w tem przekonaniu, że organizacya ta zmniejszy ciężar wydatków okupacyjnych. Polityka zagraniczna tego gabinetu nie może być inną, jak polityka poprzednich rządów, to jest musi być pokojową. Pokój jest potrzebą uznaną przez każdą demokracyę, ale polityka pokojowa nie musi być koniecznie polityką bezczynności. Wszędzie i we wszystkich kwestyach, gdy w grę wejdą nasze interesa i nasz honor, chcemy i musimy utrzymać przynależne Francyi stanowisko. Ażeby przedewszystkiem naszej ojczyźnie zapewnić moralną powagę i znaczenie pomiędzy ludami, musi Europa widzieć we Francyi rząd silny i lepiej uzbrojony przeciw wszelkiego rodzaju frakcyom, silną i poważaną administracyę, wreszcie republikę parlamentarną, któraby się opierała na trzech prawdziwie francuskich zasadach: na zdrowym rozsądku, na pracy i zamiłowaniu w postępie".

KRONIKA

= **Najj. Pan** raczył najłaskawiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Samoklęski w powiecie jasielskim 200 zł. zapomogi na budowę szkoły.

= **U Państwa Namiestnikowstwa** nie będzie jutro recepcyi.

— **Pani hr. Romanowa Potocka,** której dłuższa choroba budziła tyle szczerego współczucia w naszem mieście, powróciła już do zdrowia i jutro wyjeżdża wraz z mężem do Wiednia.

= **Obywatelstwo honorowe.** Rada gminna miasta Sokala uchwaliła na posiedzeniu swojem z dnia 21 lutego jednogłośnie nadać p. Stanisławowi Polanowskiemu, marszałkowi powiatowemu i członkowi Izby panów, tudzież p. Dyonizemu Tchórzewskiemu, miejscowemu c. k. staroście, honorowe obywatelstwo tegoż miasta.

(*m*) **Posiedzenie Rady miejskiej** zapowiedziane na wczoraj, nie przyszło do skutku dla braku kompletu. Około godziny 8 wieczorem brakło do kompletu dwóch pp. radnych. Przewodniczący prosił obecnych, ażeby zechcieli dla uchwalenia budżetu zebrać się na posiedzenie we czwartek i w sobotę.

— **Odczyty dla kobiet.** Dziewiąty z rzędu odczyt dla kobiet odbędzie się jutro, w środę, w sali ratuszowej, o godzinie 5 po południu. Prof. Tomasz Stanecki mówić będzie: „O przesyłaniu głosu na większą odległość.“

(—) **Bal urządzony** w Przemyślu dnia 3 lutego przez podoficerów miejscowej załogi na rzecz stowarzyszenia patryotycznej pomocy Czerwonego Krzyża przyniósł 61 zł. czystego dochodu.

* **Samobójstwo.** Ferdynand Kraus, fornal dworski z Kozic, powiesił się w hotelu Kuhna. Przyczyną samobójstwa była obawa przed karą za popełnioną kradzież.

* **Zapiski policyjne.** Pani W. K. zgubiła czarną portmonetkę z kwotą 7 zł. 80 ct. — Wzięto w urzędowe przechowanie od Antoniny Prześlakowskiej, służącej przybyłej z Przemyślan, złoty zegarek damski, cylinder remontoir, na 10 kamieni; a od chłopaka 12-letniego trzy metry dywanu chodnikowego.

*** **Wielką klęską ogniową** nawiedzona została gmina Dorożów w powiecie samborskim. Pożar, wzniecony przez bawiące się zapałkami dziecko, ogarnął wnet i przy silnym wietrze zniszczył 24 zagród włościańskich. Nieubezpieczoną stratę pogorzelców obliczono na 7.480 zł. Winni zaniedbania należytego nadzoru nad dzieckiem pociągnięci są do odpowiedzialności. W Łące, w powiecie samborskim, pożar, który powstał z niewiadomej dotąd przyczyny, częściowo zniszczył dobytek sześciu gospodarzy, których szkoda wynosi 1.010 zł. Z pogorzelców dwaj tylko byli ubezpieczeni.

*** **Przy budowie mostu kolei** jarosławsko-sokalskiej na rzece Racie w przysiołku rawskim Karłach załamało się rusztowanie, a spadający kafar przygniótł robotnika Wojciecha Serafina tak nieszczęśliwie, że tenże w pół godziny życie zakończył. Przyczyną nieszczęścia, było, jak się zdaje, zbudowanie rusztowania ze zbyt słabego materyału. Winnych pociągnięto sądownie do odpowiedzialności.

*** **Wypadek zabójstwa** zdarzył się w gminie powiatu rudeckiego Kościelnikach. Wśród kłótni pomiędzy włościanami Wasylem Onyszczakiem a Stefanem Kaczmarykiem pierwszy, pochwyciwszy za grabie, uderzył niemi Kaczmaryka w lewą skroń tak silnie, iż tenże na miejscu padł nieżywy. Zabójca jest uwięziony.

*** **Koło młocarni** w Michalówce, w powiecie borszczowskim, pochwyciło 18-letnią robotnicę Dokię Bojkównę za prawą rękę tak nieszczęśliwie, że utraciła cztery palce. Przeciw winnym zaniedbania należytego nadzoru wytoczono śledztwo sądowo-karne.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Stokholmie autorka szwedzka pani Róża Carlen, w 46 roku życia; w Wirceburgu senior tamtejszego uniwersytetu, profesor psychiatryi Rienecker.

— **Antisemicki dziennik** węgierski *Fuggetlenseg* podaje sensacyjne doniesienie, iż sąd jest na tropie nowej zbrodni, wrzekomo popełnionej przez żyda z pobudek religijnych, dodając, że kilku izraelitów zostało już nawet uwięzionych. Inne dzienniki węgierskie zapewniają, iż sensacyjne to doniesienie odnosi się w rzeczywistości do wypadku utonięcia w studni przed miesiącem służącej poczmistrza Samuela Pollitzera w Tisza Szent Imre, przyczem stwierdzić już miano, że utonięcie tej dziewczyny nastąpiło przypadkowo.

— **Duńska wyprawa polarna.** Poseł duński w Petersburgu doniósł ministerstwu marynarki w Kopenhadze, że poszukiwania za parowcem wyprawy polarnej *Dymphna*, przedsięwzięte z Obdorska, nie odniosły skutku. Samojedzi, którzy dnia 6 stycznia przybyli na targ do Liapiny zapewniali zgodnie, że nie widzieli żadnego w ogóle okrętu na morzu i nic nie słyszeli o jakichkolwiek rozbitkach.

— **O przygotowaniach do koronacyi** cara donoszą z Moskwy: Roboty około przyprowadzenia do porządku pałaców Wielkiego i Małego Piotrowskiego, oraz innych, prowadzone są bardzo energicznie. Zamówiono wiele mebli i srebra stołowego; wykończają trony, przygotowują baldachimy, pod któremi cesarstwo przechodzić będą. W pracowni Łomana wykończają dla carowej suknię, której powłoka ze srebrnolitej materyi waży 20 funtów.

— **Eksplozya w laboratoryum** wiedeńskiej polikliniki dr. Monti miała niestety gorsze następstwa, niż w pierwszej chwili przypuszczano. Uszkodzenia mianowicie dr. Becka, oraz dozorczyni Sartori, jak się okazało, są bardzo ciężkie. Pierwszy oprócz skaleczenia w krzyże utracić może lewe oko, drugiej zapewne amputować będzie trzeba dwa palce.

— **Przyczyną pożaru teatru** w Aradzie była, jak się okazało z dochodzenia, karygodna niedbałość służby.

— **Amazonki.** *Gazz. d'Italia* opowiada, że niedawno w Rzymie odbył się pomiędzy dwiema damami z wyższych klas społecznych pojedynek na pałasze, w którym jedna z zapaśniczek otrzymała cięcie w czoło. Rana wprawdzie nie jest niebezpieczną, lecz może na zawsze oszpecić amazonkę.

— **Pożar** w Temeszwarze zniszczył do szczętu młyn parowy braci Schmidt. Strata wynosi 120.000 zł. — Pod Kaiserslautern spłonęła przędzalnia bawełny o 12.000 kołowrotków.

— **W skutek usunięcia się ziemi** w piątek rano tor kolejowy między stacyami Lienz a Abfaltersbach zasypany został w długości 40 metrów, a na szerokość 3 metrów. Usuwanie się góry z małemi przerwami trwało dalej zagrażając życiu zatrudnionych przy uprzątnięciu toru robotników, w skutek czego ruch pociągów na owej przestrzeni zapewne dłuższy czas będzie wstrzymany.

— **Wielki wodociąg,** który zaopatrywać ma Londyn w wodę morską, w najbliższym już czasie ma być wybudowany, gdyż odnośna ustawa została już przez parlament uchwalona. Wodociąg pójdzie od wybrzeża morskiego w hrabstwie Sussex. Ustawa zastrzega, że właściciele domów prywatnych w Londynie płacić mają przedsiębiorstwu najwyżej 10 szylingów (5 zł.) za tysiąc galonów wody.

— **Międzynarodowa osoba.** Dziennik *Hannov-Cour.* podaje następujący anons: „Pewien Tyrolczyk, który długi czas pozostawał w służbie rodziny austro-węgierskiej, zamieszkałej w Rossyi, jako Szwajcar, szuka miejsca, a najchętniej służyłby za angielskiego dżokeja w domu francuskim, przebywającym we Włoszech.“

— **Polowanie na łosie.** W rozległych lasach, należących do majątku Porzecze w powiecie pińskim, odbyło się w dniach 19 i 20 b. m. polowanie na łosie, na które przybyli zaproszeni myśliwi z Królestwa, Galicyi i Poznańskiego. Ubito 12 sztuk tych rzadkich już dziś zwierząt, oraz dzika i kilka sztuk drobnej zwierzyny. Dzięki dbałości i opiece właściciela Porzecza p. Aleksandra Skirmuntta, łosie w okolicy owej utrzymują się po dziś dzień w znacznych stadach.

— **Niedoszła zbrodnia.** Z Brukseli donosi depesza telegraficzna: W gminie Ganshorm pod zamkiem Laeken w piątek mieszkańcy przerażeni zostali gwałtownym wybuchem. Znaleziono pokaleczonego w okropny sposób mężczyznę, Włocha, w którego kieszeni eksplodowała bomba dynamitowa. Towarzysz jego, francuski komunista Civor, umknął, lecz został już wyśledzony i ujęty. Włocha w stanie konającym przeniesiono do szpitala, gdzie złożył on pewne zeznania. — Wczorajsza depesza z Brukseli doniosła nam, że z powodu tego tajemniczego wypadku uwięziono dwóch ludzi, z których jeden śmiertelnie jest ranny. Z przesłuchania ich okazało się, że nazwiska ich są Cyvat i Metayer, i że obydwaj oni skazani byli za udział w rozruchach w Montceau-les-Mines. Według *Etoile Belge* Metayer poczynił zeznania, które wypadkowi temu nadają donioślejsze znaczenie. Zeznań tych następstwem było skonfiskowanie rozmaitych pism kompromitujących oraz uchwycenie wątku rewolucyjnego sprzysiężenia, które ma się rozciągać na całą Belgię tudzież na inne kraje. W niedzielę przesłuchano Metayera ponownie.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Towarzystwo gospodarskie.

III.

(*L*) P. Emil Breuer w imieniu komitetu rozbierał kwestyę: „Jakich środków użyć wypada, ażeby ludność włościańską skłonić do szerszej uprawy roślin pastewnych?“ Streszczamy środki proponowane w tym celu przez komitet Przedewszystkiem powinni właściciele większych obszarów przyświecać dobrym przykładem; nauczyciele wędrowni powinni wykazywać włościanom korzyści wypływające z uprawy roślin pastewnych i z podniesienia przez to hodowli bydła rogatego; w miejscowościach, w których produkcya nabiału daje rękojmie zyskowniejsze, należy włościan pouczać o należytem obchodzeniu się z nabiałem; włościan uprawiających rośliny pastewne i starających się o dobrą hodowlę bydła, należy zachęcać premiowaniem; nareszcie należy między włościan rozdawać bezpłatnie albo po cenach zniżonych nasienia roślin pastewnych.

P. St. Gniewosz zwraca uwagę, że nakłonienie włościan do uprawy roślin pastewnych nie jest łatwą rzeczą przy dzisiejszym zwłaszcza stanie oświaty. Włościanin nasz nie dba niestety o dobre wyżywienie własne i swojej rodziny a cóż dopiero powiedzieć o bydle jego? Dalej stoi temu na przeszkodzie mały obszar gruntu, na którym pracuje włościanin, a już najgłówniejszą przeszkodą są obecnie pastwiska gminne. Należy więc starać się o skasowanie tych pastwisk. Tam, gdzie ich nie ma, wieśniacy uprawiają już pastewne rośliny; mowca przytacza przykład ze swego majątku w Czortkowskiem.

Uwagi komitetu i p. Gniewosza aprobowało zgromadzenie, a ks. Sapieha prosił prezesów, aby uchwałę tę zakomunikowali swoim oddziałom.

P. Jaroszyński, delegat stanisławowski, interpeluje komitet centralny, co się stało z uchwałą powziętą przed dwoma laty w sprawie skierowania emigracyi chłopskiej z zachodniej części kraju do wschodniej?

Dr. Skałkowski w odpowiedzi podał bardzo zajmujące szczegóły o emigracyi mazurów do Ameryki Głównego kontyngensu emigrantów dostarcza Jasielskie, ale okręg ten nie leży w obrębie naszego komitetu, a zebranie dat emigracyjnych mogłoby nastąpić chyba za pośrednictwem komitetu krakowskiego. Mowca starał się za pośrednictwem osób prywatnych zbadać powody emigracyi i polegając na relacyach wiarygodnych zapewnia, że przyczyną wychodźtwa z Jasielskiego jest brak szkół. W promieniu 4—5 mil nie ma tam ani jednej szkoły. Z Ropczyckiego emigrują do Ameryki wyrobnicy i zamożni włościanie. Mowca miał sposobność czytać oryginalne listy emigrantów pisane już z nowej ojczyzny; emigranci zachęcają w nich ziomków do opuszczenia kraju, malując im swoje położenie w kolorach różowych Listy te nie były apokryfami; włościanie nasi bawiący w Ameryce donoszą, że powodzi im się dobrze, że grunta obszerne otrzymali bezpłatnie; a jest to istotnie prawdą. Towarzystwa kolejowe odstępują bezpłatnie grunta na wielkich obszarach niezaludnionych, przez które idzie droga żelazna. Piszą dalej emigranci, że życie jest bardzo tanie a robotnik drogi, skutkiem czego zarobek łatwy i intratny. Nad powstrzymaniem emigracyi zastanawiał się już nawet Sejm krajowy i postanowiono prosić rządu, aby nie pozwalał emigrować bez paszportów; ale środek ten w praktyce nie wydał żadnych rezultatów; chcący emigrować wyjeżdża do Ameryki bez paszportu. Agitacya pokątna zagranicznych agentów, nakłaniająca włościan do emigracyi, nie przybrała jeszcze zatrważających rozmiarów, dlatego też nie można proponować wyjątkowych środków zaradczych. Czy emigracya mazurów do wschodniej części kraju dałaby się przeprowadzić, na to mowca w braku dat odpowiedzieć nie może, mniema jednak, że stosunki w wschodniej Galicyi nie są zbyt ponętne i nie przyciągną emigrantów.

P. Schütz imieniem komitetu krakowskiego zapewnia, że najchętniej zajmie się tą sprawą i da lwowskiemu komitetowi żądane wyjaśnienia.

P. St. Gniewosz nie sądzi, aby dla mazurów stosunki w wschodniej Galicyi nie były dość ponętne, dowodem na to liczne kolonie mazurskie koło Buczacza, Baryża, i t. d. Ale w celu przeprowadzenia kolonizacyi, byłoby bardzo pożądane sumienne i poważne pośrednictwo. Wschodnia Galicya potrzebuje dobrych robotników i sprowadza ich nawet aż ze Szlązka; próbowano sprowadzać mazurów, ale niestety, trafiano zawsze bardzo nieszczęśliwie. Dobry pośrednik wyświadczyłby więc wielkie dobrodziejstwo tak właścicielom dóbr w wschodniej Galicyi, jak potrzebującym zarobku włościanom z zachodniej części kraju, gdyby dostarczał ludzi pracowitych, spokojnych i trzeźwych Pośrednikiem takim mogłyby być oddziały towarzystwa krakowskiego, ale komitet nasz powinien w tej sprawie znieść się poprzednio z komitetem krakowskim.

Dr. Gross. Dziś dzielimy się wprawdzie na *cis* i *trans*- sanockie, ale w pewnych sprawach powinny obydwa komitety się zgodzić. Sprawa emigracyi należy właśnie do rzędu takich spraw wspólnych, leżących w interesie całego kraju. Lud nasz nie jest skłonny do wychodźtwa i emigruje tylko pod presyą niesumiennych agentów; to też rząd powinien położyć tamę nurtowaniu agentów zagranicznych a władze autonomiczne miejscowe mają obowiązek wpływać na lud, aby nie słuchał złych doradców. Dla tych włościan z zachodniej części kraju, którzy nie mogą na niejedno znaleźć obfitego zarobku, stoi zawsze otworem Galicya wschodnia, gdzie dobry robotnik jest zawsze poszukiwany. Uregulowanie tych spraw dałoby się przeprowadzić za wzajemnem porozumieniem obu komitetów. Mowca proponuje tedy przyjęcie następującej rezolucyi: Rada ogólna, uznając potrzebę zapobieżenia emigracyi mazurów do Ameryki, wzywa: I) rząd, aby poczynił stosowne kroki celem powstrzymania szkodliwej agitacyi zagranicznych agentów; II) obydwa komitety do wspólnej akcyi w kwestyi dostarczania sobie robotników.

P. Schütz jest przekonany, że komitet krakowski jak najserdeczniej zajmie się tą sprawą. Według relacyi konsula austryackiego co roku przeszło sto tysięcy robotników, mazurów, udaje się na roboty do Kongresówki, a nawet aż na Litwę; należałoby więc istotnie dążyć do tego, aby ci robotnicy udawali się na zarobek do wschodniej Galicyi.

P. Jaroszyński czyni uwagę, że oddziałowi stanisławowskiemu, w którego imieniu przemawia, nie chodzi tyle o robotnika, ile o stałe osiedlenie się całych rodzin mazurskich w wschodniej części kraju.

W głosowaniu utrzymał się wniosek dra Grossa

Następnie miała przyjść pod obrady sprawa zmiany podatku gorzelnianego, ale ponieważ wpłynęły odmienne wnioski z oddziałów, przeto na wniosek dra Grossa odroczono tę sprawę i przekazano jej zbadanie osobnej komisyi, do której zostali wybrani pp. dr. Gross, Polanowski, Frommel, Piniński, Jan Gnoiński, Mieczysław hr. Borkowski, Garapich, Winnicki.

Zajmującą rozprawę przeprowadzono nad kwestyą państwowego nadzoru nad lasami. Pytanie to będzie rozbierane na kongresie leśników w Wiedniu w dniach 12, 13, i 14 marca r. b., na którym Towarzystwo krakowskie będzie reprezentowane przez pana Schütza W zapatrywaniach swoich na kwestyę państwowego nadzoru lasowego są zgodne obydwa nasze komitety rolnicze a opinia ich streszcza się w następującej rezolucyi, przedłożonej do uchwały przez pana Henryka Strzeleckiego:

„Zastrzegając, że wszelkie zmiany dzisiejszej ustawy lasowej mogą nastąpić tylko w drodze uchwały Sejmu krajowego, oświadcza Towarzystwo gospodarskie:

1) Państwowy nadzór lasów nie powinien ograniczać wolności gospodarstwa w lasach, a szczególnie w lasach prywatnych więcej, niż to czyni dziś obowiązująca ustawa.

2) Nadzór państwowy lasów winien uwzględniać właściwości poszczególnych krajów monarchii.

3) Czuwanie nad wykonaniem ustawy lasowej z wyłączeniem spraw prawnych i karnych, ma być poruczone komisyom lasowym okręgowym. Na ich czele będzie stać komisya lasowa krajowa. W skład komisyi wejdą reprezentanci rządu, przedstawiciele technicznego nadzoru lasów, delegaci władz autonomicznych i zastępcy stron interesowanych. W komisyi krajowej przewodniczyć będzie namiestnik lub jego zastępca, w komisyach okręgowych starosta wyznaczony do tego lub jego zastępca. Uchwały komisyj wykonywać ma namiestnik lub przewodniczący starosta."

P. Wrotnowski daje krótki przegląd europejskich ustaw lasowych i przychodzi do konkluzyi, że ustawa austryacka jest najgorszą ze wszystkich. Ustawa ta narusza zasadę nietykalności własności prywatnej. W całej Europie przyjęto zasadę, że tylko lasy ochronne stać mają pod kontrolą rządową, u nas zaś kontrola ta, i to surowa, rozciąga się na własność prywatną. Ale inna jeszcze zasada ustawy austryackiej nie jest praktyczną. Powiedziano w niej przedewszystkiem, że lasy mają być zachowane. Ale zasada ta pod względem ekonomicznym nie da się utrzymać; wszakże ludność wzrasta i potrzebuje coraz więcej chleba, a tymczasem olbrzymie obszary zamiast pszenicą pokryte są lasami. Jako wzór stawia mowca ustawę pruską, która daje zupełną swobodę — tylko lasy ochronne są nietykalne, wszystkie inne stoją do dowolnej dyspozycyi właścicieli. Ze stanowiska ekonomicznego ma ustawa pruska bardzo wiele za sobą. Wyobraźmy sobie u nas majątek, posiadający znaczne obszary lasów, pod któremi jest najlepsza gleba. Gleby tej według naszej ustawy zużytkować nie wolno, bo las stać musi, w Prusiech zaś biorą dobrą glebę lasową pod uprawę zboża a zalesiają nieużytki. Mowca życzy sobie, aby tę myśl jego uwzględniono w referacie delegata, który uda się do Wiednia na kongres leśników; prosi również, aby w referacie zaznaczono zasadę, że prywatna własność nie powinna być krępowana kontrolą ograniczającą swobodę dysponowania.

Hr. M. Borkowski zaznacza, że elaborat Towarzystwa krakowskiego zaostrza jeszcze więcej obowiązującą już ustawę lasową. Rząd przestrzega surowo, aby lasy prywatne nie były wyrębywane, ale nad lasami własnemi nie czuwa należycie; tak np. dziewicze lasy w Delatynie znikły. W górach tedy, gdzie lasy stanowią ochronę, nie ma ani patyka, ale na równinach, gdzie lasy nie mają tego znaczenia, szanują zasadę nietykalności lasów. Mowca podziela w zupełności zapatrywania p. Wrotnowskiego.

Toż samo wypowiada p. Osmólski, czyniąc nadto wniosek wybrania komisyi specyalnej do zbadania tej sprawy.

Następnie rozwinęła się bardzo obszerna dyskusya nad sprawą zalesienia pewnych obszarów, ale ponieważ dyskusya nie miała nic wspólnego z przedmiotem przedstawionym przez p. Strzeleckiego, przeto pomijamy ją, zwłaszcza że ponowiła się przy innym przedmiocie, poruszonym przez dr. Pilata.

P. Siegler-Eberswald, dyrektor lasów i domen, staje w obronie ustawy austryackiej, zaatakowanej przez p. Wrotnowskiego. Nadzór rządowy nad lasami prywatnemi miał i ma ciągle dobre swe strony i znaczenie. Między Austryą i Prusami zachodzi wielka różnica. Tam posiada sam rząd przeszło dwa miliony hektarów lasów, u nas lasy są przeważnie własnością prywatną. Tam nie ma tak znacznego procentu górskich lasów jak u nas, a jest to kwestya nadzwyczajnej wagi, bo źródła rzek leżą wyłącznie w naszych górskich lasach. W Prusiech jest więc ochrona niepotrzebną. Biorąc w porównanie obszar w Prusiech a u nas, ujrzymy także wielkie różnice; tam 28 prc. całego obszaru jest zalesiony, u nas stanowią lasy tylko 24 prct. całego obszaru. Towarzystwo nie powinno przychylać się do zapatrywań p. Wrotnowskiego, który życzy sobie dwóch kategoryj lasów, a mianowicie lasów ochronnych, stojących pod kontrolą rządu i lasów wolnych.

P. Brykczyński podziela zapatrywania p. Wrotnowskiego. Trzeba koniecznie dążyć do zmiany ustawy lasowej i podzielić lasy na dwie kategorye, jak to sobie życzy p. Wrotnowski. Nadzór lasowy wobec lasów prywatnych jest po prostu przeszkodą w gospodarstwie co więcej, właściciel niekiedy jedynie dla uratowania swojego mienia i utrzymania się przy majątku musi wyrębać las, a rząd stawia mu przeszkody.

P. Strzelecki jako leśnik fachowy, znający ustawę i cały przedmiot, nie może zgodzić się z zapatrywaniami p. Wrotnowskiego i jego adherentów. Przedewszystkiem zboczyliśmy najzupełniej od przedmiotu. Mieliśmy dyskutować nad kwestyą, „w jakich granicach nadzór rządowy ma być wykonywany" — a krytykujemy ustawę, nie znając wcale jej ducha. Gdyby pp. oponenci znali jej ducha, przyszliby do przekonania, że nie jest zła, że jest przeciwnie bardzo liberalna, a wobec pruskiej, bawarskiej, saskiej i t. d. jest nawet szczytem liberalizmu. Las ma u nas wielkie posłannictwo ekonomiczne, jest on filarem kultury krajowej, wstrzymuje klęski elementarne, decyduje o naszej przyszłości. Mamy rozwinąć się pod względem przemysłowym, ale nie mamy węgla; jakżeż wyglądałyby nasze fabryki spodziewane, gdyby im zabrakło paliwa? To, czego domaga się p. Wrotnowski, jest już zawarte w naszej ustawie; jest podział na lasy ochronne i prywatne; ale proszę wskazać mi geniusza, któryby oznaczył, gdzie ma być las ochronny? Nie ma go i nie będzie, a więc wszystkie lasy muszą być lasami ochronnemi pod pewnym względem. Skoro jednak każdy las ma dla naszej kultury tak wielkie znaczenie, niepodobna go zostawić bez opieki i to opieki troskliwej; prywatnej opieki troskliwą nazwać nie można. Przejedźmy się przez kraj nasz od Krakowa do Czerniowiec, a znajdziemy straszne ślady tej prywatnej opieki. Podnosi w końcu mowca, że cała dyskusya ma tylko teoretyczne znaczenie; praktycznego mieć nie może, bo na kongresie nie będzie rozbierane pytanie, czy ustawa jest dobrą albo wadliwą, lecz kwestya, w jakich granicach ma rząd wykonywać kontrolę nad lasami prywatnemi. Trafną odpowiedź na to zapytanie zawiera rezolucya. Delegat nasz powinien myśl naszą rozwinąć w granicach zakreślonych w rezolucyi.

P. Wrotnowski oświadcza, że nie ma nic do zarzucenia proponowanej rezolucyi, ale życzyłby sobie, ażeby delegat, udający się do Wiednia, poruszył na kongresie sprawę samej ustawy leśnej i wypowiedział tam zasadę, że lasy powinny być podzielone na lasy ochronne, stojące pod opieką rządową i na lasy wolne, któremi swobodnie może dysponować właściciel.

Przy głosowaniu przyjęto rezolucyę a zarazem aprobowano myśl wypowiedzianą przez p. Wrotnowskiego.

W końcu załatwiono w sobotę jeszcze jedną sprawę. Czysty dochód z wystawy przemyskiej wynosił 500 złr. Na wniosek p. Dworskiego wyznaczono z tej kwoty 300 dla muzeum przemysłowego w Przemyślu a 100 złr. na pokrycie kosztów urządzenia wystawy sztuk pięknych w Przemyślu.

Mowa p. Wrotnowskiego, wypowiedziana na posiedzeniu delegatów Towarzystwa gospodarskiego o zakresie Banku krajowego, może w skutek zbyt zwięzłego streszczenia w naszem wczorajszem sprawozdaniu dać powód do fałszywych wniosków. Nie podniesiono bowiem dobitnie tego, że p. Wrotnowski mówił o dwóch kategoryach papierów publicznych, które Bank krajowy w myśl statutu wydawać może, t. j. o listach zastawnych i obligacyach komunalnych a nie o innych formach kredytu, n. p wekslach i t. d

Dopiero po takiem uzupełnieniu sprawozdania zupełnie zrozumiałą będzie uwaga p. Wrotnowskiego, że w zakresie obecnego statutu Bank krajowy nie może przyrzekać pomocy ani przedsiębiorstwom melioracyjnym ani towarzystwom zaliczkowym, oczywiście w listach zastawnych lub obligacyach komunalnych.

Wiedeń, 27go lutego. (*Telegram Gazety Lwowskiej.*) Na wczorajszy targ bydła rzeźnego przypędzono ogółem 3.038 sztuk wołów, między temi 612 galicyjskich, 1.855 węgierskich, 571 niemieckich. Ogólny przypęd był o 11 sztuk mniejszy niż zeszłego tygodnia, przebieg targu był ociężały. Ceny spadły o 1·50 zł. Nie wszystko sprzedano. Płacono za woły galicyjskie po 50 do 55·50 zł., przedni towar po 57 zł., za woły węgierskie 50 do 57 zł., towar przedni po 60 zł., za niemieckie po 48 do 57 zł., towar przedni 61 zł., krowy po 48 do 53 zł., za buhaje po 47 do 51 zł. od 100 kilo martwej wagi.

OSTATNIA POCZTA

W sobotę i niedzielę odbywały się w ministerstwie spraw zagranicznych narady konferencyi handlowej i celnej. Przedmiotem ich była w pierwszym rzędzie reforma podatku od spirytusu, następnie zaś kwestya konwencyi ze Szwajcaryą dla powstrzymania zarazy bydła.

Na wczorajszem posiedzeniu Izby deputowanych przedmioty, stojące na porządku dziennym a poprzedzające dyskusyą nad budżetem tyle zajęły czasu, że prezydent Izby widział się zniewolony ogólne obrady budżetowe odłożyć do następnego dzisiejszego posiedzenia. Wczorajszą naszą depeszę o przebiegu posiedzenia uzupełniamy szczegółem, że Izba wszystkie paragrafy nowelli przemysłowej przyjęła w stylizacyi Izby panów.

Dzienniki wiedeńskie donoszą, że ostatniemi czasy między zarządem koleji Karola Ludwika a rządem toczyły się rokowania w sprawie budowy kolei lokalnej z Rzeszowa do Rozwadowa. Kolej projektowana będzie wynosiła około 70 kilometrów, koszta budowy obliczono na 2½ miliona zł. Zwołanemu na dzień 1 maja walnemu zebraniu akcyonaryuszów koleji Karola Ludwika przedłożony zostanie projekt w tej sprawie.

Presse dowiaduje się, że między zarządem koleji Albrechta a koncesyonaryuszem kolei lokalnej Dolina-Wygoda, baronem Popperem, zawarty został stanowczy układ w sprawie uruchomienie pomienionej kolei lokalnej.

Z wyjątkiem dzienników, uchodzących niejako za urzędowe monitory lewicy, cała prasa wiedeńska gani kategorycznie znane wystąpienie członków opozycyi w komisyi podatkowej. „Ciemne i niedocieczone są drogi zjednoczonej lewicy, pisze *Presse* Któżby pokusił się nawet o zgłębienie powodów, które zniewoliły członków tego stronnictwa zasiadających w komisyi podatkowej do pójścia w ślady Czechów i rozwinięcia sztandaru polityki biernej? Baron Doblhoff oświadczył, że po określeniu przez p. Plenera w pełnej Izbie nie widzi powodu usprawiedliwiać obszerniej uchwały powziętej przez jego stronnictwo Dep. Plener powiedział wyraźnie, że lewica w komisyi wypowie, co ma na sercu. Tak tedy p. Plener odesłał ciekawych do barona Doblhoffa, ten znowu do p. Plenera. Pojmujemy, że opozycya chwyta się niekiedy środków agitatorskich i demonstruje w sposób zrozumiały dla każdego. Stronnictwo jednak, uciekając się do takiej metody, jaką obrali członkowie lewicy w komisyi podatkowej, skazuje się sama na zagładę i abdykuje politycznie. Jeśli przedłożenia są złe, nie praktyczne i niemożliwe do przyjęcia, obowiązkiem jest opozycyi uciec się do wszelkich prawnych środków, celem powstrzymania grożącego obywatelom niebezpieczeństwa; rzucać jednak broń i mówić: Róbcie sobie co chcecie, nas to nic nie obchodzi — to już nie opozycya, lecz najzupełniejsza abdykacya".

Zdaniem *Wiener Allg. Ztg.* lewica uczyniła krok, który nie da się niczem usprawiedliwić, najmniej zaś motywami taktycznemi Lewica dopuściła się czynu, który, wykraczając ciężko przeciw duchowi parlamentaryzmu, pozbawiony jest zarazem praktycznej wartości.

Nordd. Allg. Ztg. donosi, że dzisiaj popołudniu przybędzie do Berlina Najd. Cesarzewicz Rudolf.

Ten sam organ pisze dzisiaj na naczelnem miejscu, że Cesarz Wilhelm odpowiedział już na drugi list papieża, natomiast nie wysłano jeszcze odpowiedzi na znaną notę kardynała Jacobiniego, gdyż wymaga ona głębszej rozwagi i porozumienia między pojedynczemi wydziałami a misterstwem stanu.

Watykański *Osservatore Romano*, rezerwując sąd swój o rozprawach w sejmie pruskim nad budżetem ministerstwa wyznań aż

do nadejścia zapisków stenograficznych, oświadcza w tonie stanowczym, że Watykan nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności za działalność parlamentarną stronnictwa centrum.

Journal de Rome zapewnia, że rokowania Prus z Watykanem nie zostały ani na chwilę przerwane.

Zdaje się, że złudnym nadziejom oddają się ci, którzy z okoliczności koronacyi cara Aleksandra III spodziewają się ogłoszenia reform liberalnych. Przeciwnie, według doniesień z Petersburga, hr. Tołstoj zamierza carowi przedłożyć projekt zniesienia różnych reform zaprowadzonych za panowania Aleksandra II, które, zdaniem hr. Tołstoja okazały się niepraktyczne. Prasa rossyjska przeczuwa ten niepomyślny zwrot w wewnętrznej polityce i objawia, ile to w Rossyi wolno, goryez i niezadowolenie. Najśmielej wystąpił *Gołos*, pisząc między innemi, że jeśli są dzieci, które nudzą się, gdy im rodzice od czasu do czasu nie dostarczą nowych zabawek, są i takie, które ogarnia głęboki smutek na wieść, że mają być im odebrane dawniej darowane cacka. Za artykuł ten, jak wiadomo z wczorajszej depeszy, został zawieszony na 6 miesięcy.

Według *Koeln. Ztg.* wszyscy obwinieni o udział w spisku irlandzkim przez Careya, jak generał Macadores, Sheridan, Byrne i inni nieuwięzieni, wypierają się stanowczo wszelkiego udziału w zbrodniach i nazywają Careya oszczercą. Opinia publiczna w Irlandyi domaga się za pośrednictwem zgromadzeń, ażeby sąd skazał zdrajcę zarówno z innymi, gdyż był to obłudnik, który sam organizował krwawe zamachy a równocześnie odgrywał rolę bogobojnego obywatela.

W Westmeath w Irlandyi wybrano deputowanym Harringtona, byłego sekretarza ligi, który obecnie znajduje się w więzieniu za mowy podburzające.

Hobart-basza wystosował do *Times* pismo, w którem ostrzega rząd angielski, ażeby nie przyjmował propozycyi Rossyi w sprawie ujścia Kilii. Hobart-basza poczytuje ten punkt na Czarnem morzu za rodzaj Gibraltaru, i przepowiada, że to ramię Dunaju, zrekonstruowane odpowiednio, może i musi narazić inne ujścia, jak Suliny i kanału św. Jerzego, na zupełne wyschnięcie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 26 lutego. *Polit. Corr.* donosi: Na dzisiejszem posiedzeniu komisyi dla sprawy prowizyjnej powzięto uchwałę w sprawie prowadzenia dochodzeń. Komisya postanowiła najpierw zaprosić rząd do objawienia zdania w sprawie dr. Kamińskiego, a potem bawiącemu obecnie w Wiedniu dr. Kamińskiemu dać sposobność do udzielenia potrzebnych wyjaśnień. Przyszłe posiedzenie jutro wieczór.

Zagrzeb, 26 lutego. Po mowie Makaneca, która zawierała wycieczki przeciw Węgrom, ukonstytuował się wczoraj wydział kroacko-serbskiego towarzystwa ugodowego. W kołach serbskich tendencye Makaneca znalazły oziębłe przyjęcie i nie wzbudzają nadziei praktycznych korzyści.

Berlin, 26 lutego. *Nordd. Allg. Ztg.* wskazuje na różnicę między tonem ostatniego pisma Kuryi, a mowami przewódców centrum wśród obrad nad budżetem wyznań. Z życzliwej uprzejmości papieża i kardynała Jacobiniego przebija w każdem słowie życzenie zgody, chociaż żądane są jak najkorzystniejsze warunki. W największej sprzeczności z tą pojednawczością, mowy przewódców centrum mają charakter gniewnej niechęci ku ministrom i sprawiają wrażenie, jakoby wyzywającą surowością chciano rządowi zamknąć drogę do wszelkiego ustępstwa. Windthorst żyje tylko walką i chce utrzymać ją za wszelką cenę. Dopóki Windthorst stoi na czele centrum, rząd nie może liczyć na pokój.

Paryż, 26 lutego. Izba przeznaczyła rozprawę nad wnioskiem rewizyi konstytucyi na poniedziałek.

Senat przyjął 156 głosami przeciw 115 projekt ustawy o zmianie sądowej roty przysięgi i fakultatywnem dopuszczeniu przysięgi religijnej. Prawica senatu wniesie interpelacyę w sprawie sytuacyi stworzonej w armii przez usunięcie pretendentów.

Bruksela 26 lutego. *Gazette de Bruxelles* donosi w sprawie eksplozyi dynamitu, że zabrano kufry, w których znajdowały się pisma przeważnie w rossyjskim i włoskim języku. Treść ich zdradza istnienie rozległego, zorganizowanego spisku międzynarodowego anarchistów. Od przedwczoraj krzyżują się depesze między Brukselą, Paryżem i Petersburgiem.

Kair, 26 lutego. Agencya Havasa zaprzecza pogłosce o przygotowywanem powstaniu ludności egipskiej.

Washington, 26go lutego. Rząd angielski żąda wydania Sheridana.

Wiedeń, 27 lutego. Minister skarbu wniósł w Radzie państwa przedłożenie o pokryciu niedoboru na r. 1883, który łącznie z robotami w Tyrolu według sprawozdania komisyi budżetowej wynosi 32,270.,91 złr. Rząd proponuje emisyę 16 milionów pięcioprocentowej renty papierowej, resztę zaś pokryć zapasami kasowemi, które tak są obfite, że można z nich wziąć 16 milionów bez wszelkiej uciążliwości dla bieżącej administracyi finansowej. Tym sposobem kredyt publiczny w tym roku będzie znacznie mniej użyty i powołany będzie tylko do pokrycia połowy deficytu. Obfitość zapasów kasowych, które bez szkody dla celów, na które są przeznaczone, mogą być użyte do pokrycia niedoboru, dowodzi wzrostu dochodu z podatków i innych opłat, a tem samem jest objawem wielkiej żywotności ekonomicznej państwa. Ten sam fakt już starczy za cały wywód finansowy i jest najlepszem odparciem pesymistycznych zapatrywań.

Wiedeń, 27 lutego. (*Tel. pryw.*) W sprawie odroczenia rozpraw budżetowych z wczoraj na dzisiaj donoszą z kół parlamentarnych, że z prawicy zapisani byli do głosu tylko mowcy z koła polskiego, a dalej deputowani Oelz i Coronini. Polscy deputowani nie chcieli wchodzić w rozprawy bez udziału Czechów, i powykreślali się z listy mowców, w skutek czego i hr. Coronini się wykreślił. Zdaje się, że prawica dziś ułożyła już listę mowców, która obejmie wszystkie frakcye. Czesi polecili zabierać głos Mattuschowi i Tonnerowi. Tym sposobem dalsze odroczenie rozpraw budżetowych nie będzie już potrzebne.

Wiedeń, 27 lutego. (*Tel. pryw.*) *Tribune* pisze: Kilka dzienników doniosło, że deputacya klubu czeskiego udawała się do hr. Taaffego celem przedłożenia mu swoich życzeń w sprawie urządzenia szkół średnich i przemysłowych. Wiadomość ta o tyle nie jest prawdziwą, że deputacya nie była jeszcze u prezydenta ministrów. Klub czeski jednak przyjął memoryały w sprawie wymienionych szkół. Pogłoski, jakoby między klubem czeskim a rządem powstały pewne nieporozumienia, pozbawione są wszelkiej podstawy — nie ma też wątpliwości, że rząd przychyli się do prośby klubu w sprawie szkół średnich. Co do szkół przemysłowych, to zachodzą pewne trudności.

Paryż, 27go lutego. (*Tel. pr.*) Dekret o przeniesieniu w stan nieczynnej służby wręczył księciu Chartres w Rouen generał Cornat o godzinie 2 w nocy. Wielu oficerów pozostało do tej pory w koszarach. Książę wydał jako pułkownik rozkaz dzienny do pułku, w którym żołnierzom przypomina, że walczył z nimi pod Solferino i w armii Loary, że przy najbliższej takiej sposobności znowu z nimi walczyć będzie. Książę wzywa dalej żołnierzy, aby byli posłuszni ustawom i regulaminowi wojskowemu. W piśmie do oficerów wyraża książę nadzieję, że nie pozwolą, aby polityka wciskała się w szeregi wojskowe. Większa część oficerów odprowadziła księcia na dworzec. W Paryżu wielu legitymistów oczekiwało przyjazdu księcia.

Ks. Alencon otrzymał dekret przy raporcie. Nie przyjął on ofiarowanego mu przez oficerów bankietu pożegnalnego i także odjechał do Paryża.

Rzym, 27 lutego. Przyszły konsystorz odbędzie się w tygodniu, poprzedzającym niedzielę palmową.

Londyn, 27 lutego. *Office Reuter* donosi z Nowego Jorku: Wydano rozkaz aresztowania Sheridana. Kwestya wydania aresztowanego zostanie przez sądy amerykańskie rozstrzygniętą.

W Izbie gmin Hartington, odpowiadając na wywody Northcota, oświadczył, że nie może ani zgodzić się na ustanowienie komisyi śledczej dla sprawy uwolnienia Parnella, ani oznaczyć dnia na dyskusyę nad wnioskiem Northcota.

W rozprawie adresowej Parnell wniósł poprawkę, w której krytykuje administracyę, ustawy wyjątkowe i sądownictwo w Irlandyi. Gdyby rząd był odwołał się do sympatyi Irlandyi, byłby prędzej przywrócił pokój, aniżeli aktami przymusu. Irlandya nie była nigdy tak nieprzyjazną Anglii, jak obecnie. Chamberlain należy do nielicznych znawców kwestyi irlandzkiej, która jest pilniejszą, aniżeli wszystkie angielskie kwestye ustawodawcze.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 26 lutego [illegible] 1, min. 45. Losy [illegible] 17 — [illegible] Akcye kredyt. 314·50, Akcye anglo-austr. [illegible]3.7[illegible] Akcye banku Union 120·—, Akcye kolei Karola Ludwika 309·60, Akcye [illegible] 77·50, Akcye kolei południowej [illegible], Akcye kolei Alföld 170 — [illegible] listy [illegible] 4 —, Akcye [illegible] Lwowsko-Czerniowieckiej [illegible] 70·50, Akcye kolei węg. [illegible] 154· —, [illegible] losy 125 [illegible] dolla [illegible] — Akcye kolei Albrechta [illegible] obligacye [illegible] 8·- [illegible] 10·—, [illegible] renta 19 75. Akcye [illegible] 12·75. Akcye banku [illegible] we —.—, Rubel [illegible] losy 117·75, [illegible] bienie silne

Wiedeń, 26 lutego [illegible] 5 min. 35. Akcye kredytowe 31[illegible]75. Ang[illegible]-austr. —, Akcye banku Union — — Kolei Karola Lud. [illegible]09·75, Południowa —. [illegible]owa 78 35, Galicyjskie listy z[illegible] 100 [illegible] Galicyjskie obligacye indemniz. [illegible] Galicyjski bank rust[illegible]alny 99 60, [illegible] 1860 — — Napoleondor 9·49 — [illegible] —, [illegible] obienie

Wiedeń, 27 lutego 18[illegible] 10. min. 40. Akcye kredytowe 313·[illegible]5 [illegible]-Austr. 123·— , Union ban. 120 10. [illegible] 310·—, [illegible] 14[illegible]·0 [illegible] 1·20 [illegible] silne

Telegramy zbożowe [illegible]

Wiedeń: Pszen. [illegible] .0· do 11·— zł., żyto [illegible] do [illegible] 25 zł Budapeszt [illegible] 9.45 do 9·47 [illegible] — do 13 75 z. Berlin Pszenica [illegible] 85 [illegible] spiritus [illegible] 53·5 [illegible] 80·50 [illegible] Paryż [illegible] 100 kilogr. 59·30 fr., [illegible] 107· - fr., spiritus — — [illegible] żyto — [illegible] —, kukurudza [illegible]

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Pociągi kolejowe

Odchodzą ze Lwowa.

(podług zegaru lwowskiego).

Do Krakowa: o godz. 10 min. 50 przed północą pociąg pospieszny, o godz. 4 [illegible] 3 [illegible] pociąg osobowy, o godz. [illegible] po południu pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z dworca w Podzamczu, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 53 po południu i o godz. 11 min. 1 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 10 po południu i o godz. 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Stanisławowa: na Stryj, rano o godz 7 min. [illegible] pociąg mięszany; wieczór o go[illegible] 5 min. [illegible] pociąg omnibusowy.

Przyjechali do Lwowa

dnia 27 lutego 1883.

Hotel Georgea.

Pp. W. hr. Łubieński z Zassowa A. Ciecki z Hadynkowic. A. Perott z Rossyi. G. Kahn z Moguncyi. E. Reiss z Remscheid. W. Kra[illegible]p z Wiednia.

Hotel Angielski.

Pp. J. Filipowski z [illegible]ocowa. W. Drelinkiewicz z Wołynia Ks. K Zoeller z Brodów. T. Romanowicz z Krakowa.

Hotel Europejski.

Pp. H. Skibniewski z Odessy. W. Onyszkiewicz ze Zbaraża L Neumann z Niemiec. J. R. Berger z Wiednia.

Hotel Warszawski.

Pp. A. Szadbej z Bohorodczyna. K. Kwieciński z Rawy ruskiej T. Korytyński z Król. Pols A. Le Beau z Wiednia. M. Kaczurba z Jaworowa

---

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie)

z dnia 27 lutego 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 740.74mm. przy temp. 0 C. Psychrometr [illegible] – 3.6°C. Psychrometr wilgotny – 4 8°C. Prężność [illegible] 2.5mm Wilgoć [illegible] 74% Zachmurzenie S. Wiatr NE4 [illegible] 10

Temperatura powietrza — [illegible]R.

Barometr idzie w górę.

S[illegible] 767.54mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^{0}50'$ $\lambda = 41^{0}41'$ w. $= 340^{m},5$

Dla 28 lutego

E. $= 12^{m}\,45,^{s}_{01}$. $\Theta^{0} = 22^{h}\,31^{m}\,35,^{s}_{48}$.

Zachód słońca 27go lutego 5h 36m.,8.; wschód o 18h. 48m., 3.

26 lutego 1883.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	$729_{,10}$	$734_{,30}$	$736_{,25}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$+0_{,3}$	$-3_{,8}$	$-4_{,4}$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$-0_{,4}$	$-4_{,0}$	$-5_{,1}$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$4_{,1}$	$3_{,0}$	$2_{,7}$
Wilgotność powietrza względna w %.	87	85	84
Stan nieba.	10	4	8
Kierunek wiatru.	n.	n.	n.
Moc wiatru.	6	6	5
Ilość opadu mierzona o 2h $8_{,5}$mm. śnieg.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. + $0_{,3}$.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. — $3_{,8}$.			

†

Ś. p. Ludwika z Estków Narbuttowa przeżywszy lat 74 opatrzona św. sakramentami zmarła w dniu 1[illegible] lutego b. r. w powiecie Rzeszowskim w Połomyi majątku swego syna.

S. p Ludwika z Estków Narbuttowa była wnuczką ś. p. jenerała Tadeusza Kościuszki po siostrze Jenerała Annie z Kościuszków Estkowej. Urodziła się w r. 18[illegible] na Litwie, powiecie Kobryńskim, w majątku S[illegible]wicach, rodzinnej własności familii Kościuszków a w roku 1830 zaślubiła ś. p. Karola Narbutta.

Z[illegible] zmarłej i jego dzieje splecione były ściśle z historyą [illegible] narodu ostatniego stulecia zacząwszy bowiem od pierwszego narodowego powstania na którego czele stał dziad Jej Jenerał Kościuszko, w każdem zbrojnem wstrząśnieniu narodu usiłującego zerwać swe p[illegible] rodzina zmarłej miała swoich czynnych p[illegible]. Ojciec ś. p. Ludwiki Tadeusz [illegible] stopniu kapitana ranny był pod Suino [illegible] S[illegible]stus w stopniu pułkownika zginął pod Lipkami. [illegible] brat Hipolit Estko brał czynny udział w powstaniu [illegible]30 r, nakoniec syn Kazimierz Narbutt w r. 18[illegible], sama zaś ś. p. Ludwika w 1864 r. zostawszy uwięzioną i po [illegible] miesięcznym pobycie w więzieniu wywieziona na północne krańce Rossyi do Ołońca. Ostatnie atoli lata swego życia spędziła już stale [illegible] syna swego w Połomyi.

Życie ś. p. Ludwiki z Estków Narbuttowej oparte na podobnych tradycyach rodzinnych i wśród [illegible] na charakter Jej wywarło odpowiednie piętno; pełna zapału i miłości dla wszystkiego co narodowe umiała tę miłość połączyć z miłością dla męża i rodziny, wzorowa żona a najczulsza matka, przytomna umysłem niezwykłej energii a pełna powagi przy uprzejmości i słodyczy do ostatnich chwil życia była prawdziwym typem staropolskiej Matrony.

Hołd Jej cnotom i zasłudze oddali włościanie z Połomyi i wsi sąsiednich a zebranych licznie mały starożytny kościół Połomski z trudnością pomieścić był w stanie. Znaczniejsi gospodarze oparli się stanowczo przeciwko użyciu żałobnego wozu i na własnych barkach zanieśli zwłoki zmarłej do grobu, nad którym w rzewnych słowach przemówił sędziwy proboszcz ksiądz Wincenty Muchonik.

Niech ziemia, którą całą duszą ukochała lekką Jej będzie, cześć Jej pamięci, pokój Jej duszy.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 26 lutego 1883.

	płacą zł. ct.	żądają zł. ct.
	waluta austr.	
1. Akcye za sztukę.		
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	308 75	312 —
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	169 50	172 50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	304 50	308 50
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a	250 —	255 —
2. List. zast. za 100 zł.		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	97 65	98 65
„ „ „ 4 pr. w. a.	89 50	91 —
„ „ „ 5 pr. okresowe	97 65	98 65
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.	86 75	88 —
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	100 60	101 60
„ „ „ 5 pr. w. a.	96 75	97 75
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	99 75	100 75
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	100 —	102 —
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	94	96 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat.	— —	— —
4. Obligi za 100 zł.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	97 75	99 —
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100 —	101 50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101 —	103 —
5. Losy miasta Krakowa	18 —	20 —
„ Stanisławowa	22 —	24 —
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 53	5 63
Dukat cesarski	5 56	5 66
Napoleondor	9 45	9 55
Półimperyał	9 72	9 83
Rubel rossyjski srebrny	1 55	1 65
„ „ papierowy	1 18¼	120¼
100 marek niemieckich	58 25	58 90
Srebro	— —	— —
Kupony w srebrze	— —	— —

(bez kupona / bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 23 lutego 1883

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	78.15	78.30
luty-sierpień	78.20	78.40
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	78.50	78.70
kwiecień-październik	78.50	78.70
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	118 50	119.—
„ „ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	130.—	130.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	137.50	138.—
„ „ 1864 po 100 zł.	169.75	170.25
„ „ 1864 po 50 zł.	170.25	171.25
Renty Com. po 42 lir austr.	3[illegible].—	39.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	147.—	147.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 188 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.95	93.10
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	97.45	97.60
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	97.—	98.—
Galicyi	98.—	98.50
Niższej Austryi	105.—	106.50
Siedmiogrodu	97.75	98.25
Węgier	98.75	99.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	121 50	121.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	304.20	304.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł	870.—	875.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	829.—	831.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	610.—	612.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	214.—	214.25
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2737 —	2742 —

	płacą	żądają
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	30[illegible].—	309 25
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	170.25	171.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	33[illegible].20	335.60
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	142.—	142.25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	162 25	163.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	95.50	96.—
„ „ „ „ premiowe po 3%	97.50	98.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	10[illegible].—	103.—
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	105.50	106 50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	90.—	91.—
„ „ „ „ po 5 proct.	98.—	98 50
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.—	98.50
Gal. banku hip. po 6 proc.	100.75	101.25
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc.	99 50	100.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100 70	100.90
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.—	102.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93.65	93.90
Tow. kol żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92.25	92.75
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	104.75	105.—
„ „ po 100 zł. w. a.	100.50	101.50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	98 85	99.20
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	93.40	93.80
z r. 1867	98.25	98 75
z r. 1868	93.50	94.—
z r. 1872	92.—	92.50
Węg. gal. kol, a 200 zł. 5 pr. w. a.	91 50	91.80
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	170 75	171
Clarego po 40 zł. m. k.	37.50	38.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	108.75	109.50

	płacą	żądają
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.50	20.[illegible]
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.75	19.50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.25	23.7[illegible]
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.—	—.
Palfiego po 40 zł. m. k.	36.50	37 —
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.50	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	51 —	[illegible]3.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.25	45.7[illegible]
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	22.50	23.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.5[illegible]
„ „ po 50. zł. w. a.	—.—	—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.25	29 —
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	38 —	39 —
7. Weksle 3 mies.		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p.	.—	.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.85	120.05
Paryż za 100 fr.	47.50. —	47.55.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.65.—	5.67.—
„ pełnej wagi	5.64.—	5.66.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.49.—	9.50.—
Rossyjski imperyał	9.76.—	9.78 —
Talar związkowy	—.—	—.—.
Srebro	—.—.—	—.—.

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński z dnia 26 lutego 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	78	30
„ „ „ w srebrze	78	60
Renta w złocie	97	40
5% austr. renta marcowa	93	—
Akcye banku wiedeńskiego	827	—
„ „ kredytowego	313	50
Londyn	119	75
Srebro	—	—
Napoleondor	9	49
Dukat cesarski men.	5	66 —
100 marek niemieckich	58	45

DZIENNIK URZĘDOWY.

Konkursa.

L. 1594. (1222 1—3)

Celem obsadzenia w obrębie c. k Dyrekcyi lasów i domen jednej posady c. k. nadzorcy lasów z roczną płacą 400 złr. wraz z 25 prc. dodatkiem aktywalnym, poborem drzewa opałowego tudzież wolnem pomieszkaniem, — jeżeli na stanowisku służbowem znajdować się będzie, rozpisuje się konkurs.

Władza udzielająca posadę zastrzega sobie jednakże prawo przyjętego nadzorcę lasów, w razie uznania go niezdolnym do tej posady lub gdyby pod innym względem wymogom nie odpowiadał, po upływie pierwszego roku, który rokiem próbnym być ma, w krótkiej drodze ze służby wydalić, w którym wypadku wydalony wszelkie z mianowania wypływające prawa i pozytki traci.

W razie stałego przyjęcia, zostanie czas próbny, do służby wliczonym.

Podania własnoręcznie pisane i zawierające dowody co do wieku, stanu, dotychczasowego zatrudnienia, moralności znajomości języka polskiego i niemieckiego w słowie i pismie, tudzież co do złożonego z postępem egzaminu państwowego dla nadzorców lasów & pomocników techniczno-lasowych, wnieść należy w drodze przepisanej do 1go kwietnia 1883 do Prezydyum c. k Dyrekcyi lasów i domen we Lwowie.

Prawo pierwszeństwa mają podoficerowie uprawnieni wedle ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (dz. p. p z r. 1872 nr. 60) do uzyskania służby cywilnej, przeto ci ostatni jeżeli jeszcze w czynnej służbie pozostają, zaopatrzone certyfikatami podania w drodze przełożonej c. k. Władzy wojskowej, (wojskowej komendy lub zakładu) zaś jeżeli już nie należą do związku wojskowego, w drodze odnośnego c. k. Starostwa wnieść mają

C. k. Dyrekcya lasów i domen.

Lwów, dnia 16 lutego 1883.

L 3536. (1278 1—3)

Ogłoszony do l. 23845|1882 z dnia 31 stycznia 1883 konkurs na posadę c. k. ekspedyenta w Gajach wyżnych, niniejszem odwołuje się.

Lwów, 21 lutego 1883.

L. 1168|p. (1277 1—3)

Prezydyum Magistratu król stoł. miasta Lwowa rozpisuje niniejszem konkurs z terminem do dnia 31 marca 1883 celem obsadzenia jednej posady sekretarza Magistratu w IV. randze etatu służby miejskiej z płacą rocznych 1.200 złr. i dodatkiem na pomieszkanie 300 złr. ewentualnie celem obsadzenia jednej posady komisarza konceptowego w V. randzie z płacą 900 złr. i dodatkiem 240 złr., i posady koncypisty w VI. randzie z płacą 600 złr. i dodatkiem 180 zł.

Do każdej z powyższych posad przywiązane jest nadto prawo do emerytury, tudzież prawo uzyskania dwóch dodatków pięcioletnich po 100 złr.

Od kandydatów na powyższe posady wymaga się ukończonych nauk prawniczych, odbytych z dobrym postępem teoretycznych egzaminów państwowych, względnie osiągniętego stopnia dra praw, tudzież złożonego z dobrym postępem egzaminu praktycznego jaki dla urzędników Państwa tej kategoryi jest przepisany.

Podania należycie ostemplowane i zaopatrzone w wymagane wyżej dowody wniesione być mają w oznaczonym terminie do Prezydyum Magistratu.

We Lwowie, dnia 20 lutego 1883.

L. 532. (1229 1—3)

Przy c. k. sądzie powiatowym w Monasterzyskach uwolniona jest posada funkcyonaryusza c. k. Prokuratoryi Państwa dla spraw karnych o przekroczenia, z rocznym wynagrodzeniem 100 złr.

Ktoby chęć miał o tę posadę się ubiegać, ma swe podanie wykazujące znajomość obu języków krajowych i niemieckiego, niemniej przebieg swego dotychczasowego zajęcia do 31 marca b r. w tej c k. Prokuratoryi Państwa złożyć.

Stanisławów, 18 lutego 1883.

C. k. Prokurator.

Radca wyższ. sądu krajow.

Paulo.

L. 3676. (1227 1—3)

Przy c. k Dyrekcyi Policyi w Krakowie opróżnioną jest posada strażnika cywilno-policyjnego z roczna płacą 360 złr. wraz z 25 prc, dodatkiem i prawem do dodatków decenalnych.

Ubiegający się o tę posadę, którzy zadość uczynili wymaganiom ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 nr. 60 Dz. p. p. powinni wnieść własnoręcznie pisane podania do c. k. Dyrekcyi Policyi w Krakowie do dnia 20 marca 1883.

Nadmienia się, że przyjęty podlega 6 miesięcznej próbie służbowej.

Z c. k. Dyrekcyi Policyi

Kraków, dnia 21 lutego 1883.

Księgi gruntowe.

L. 8506. (1309)

Akta założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Nowosiółka z kolonią Justynów składa się do przejrzenia w sądzie tutejszym.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania mogą być wnoszone do dnia 27 lutego 1883.

C. k. sąd powiatowy.

Podhajce, dnia 10 stycznia 1883.

L. 21899. (1236 1—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych ksiąg gruntowych dla gmin katastralnych następujących:

Stryszów, w okręgu sądu powiatowego w Kalwaryi;

Dobczyce, w okręgu sądu powiatowego w Dobczycach;

Wietrzychowice i Miechowice małe, w okręgu sądu powiatowego w Radłowie;

Janowice, Krzyszkowice, w okręgu sądu powiatowego w Wieliczce;

Cholerzyn, w okręgu sądu powiatowego w Liszkach;

Niewiarów I część z miejscowością Swidówka;

Niewiarow II część z miejscowościami Jaroszówka i Podgrodzie, w okręgu sądu powiatowego w Niepołomicach;

Zawadka, Gruszowiec, w okręgu sądu powiatowego w Limanowy;

Białawoda, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu;

Juraszowa I część, w okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu:

Binczarowa, Banica, w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Nowawieś, Gwoździanka, Niebylec, w okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie;

Brzezówka, Błędowa, w okręgu sądu powiatowegó w Tyczynie:

Gać, w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Sobów, w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu położonych; według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 dz. ust. kraj. wygotowane za nowe księgi gruntowe, poczynając od dnia 1 marca 1883 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądnąć w tych sądach powiatowych, w których okręgu dotyczące gminy katastralne są położone, jak również że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych, sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności, lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do tego sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona najdalej do dnia 1go kwietnia 1884, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi, przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym, a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych, w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 30 grudnia 1882.

Licytacye.

L. 5427. (209 1—3)

W dniach 20 kwietnia, 25 maja i 28 czerwca 1883 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużniczej leżącej masy po Tanazym Matijczuku własnej, w Tekuczy pod l. k. 1 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Moszka Schera w kwocie 60 złr. w. a.

Cena szacunkowa wynosi 250 zł. w. a.

Zakład 25 zł. w. a.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniona realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu ustanowiono Grzegorza Jasińskiego z Peczeniżyna.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w t s. registraturze przejrzane. C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn. dnia 20 września 1882

L 10624. (1062 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego we Lwowie w kwotach 198 zł. 45 ct. 198 zł. 45 ct. 3339 zł. 47 ct. z pn. od Mojżesza i Ryfki Barasch należącej się, odbędzie się przymusowa sprzedaż realności w Złoczowie pod l. k 212|1 i 2 położonej Mojżesza i Ryfki Barasch wedle Dom. X. pag. 11 u. 13 haer. własnej, w tutejszosądowem zabudowaniu dnia 16 marca 1883, o godzinie 11 przedpołudniem jako na III terminie pod warunkami, w tusądowej uchwale z dnia 5 sierpnia 1882, l. 5413 ustanowionemi z tem jednak ułatwieniem, iż jako wadyum tylko 5pr ceny wywołania 9000 zł. wa. to jest 450 zł. wa. złożyć należy i że realności te na powyższym terminie także niżej ceny szacunkowej, za jakąkolwiek bądź cenę sprzedane będą

Warunki przeglądnąć można w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli którzyby po dniu 25 kwietnia 1882, do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca lub inne uchwały w tej sprawie licytacyi albo ekstrykacyi dotyczące albo wcześnie albo wcale nie zostały doręczone ustanowiono tusądową uchwałą z 5 sierpnia 1882, l. 5413 adwokata Dr. Heynego z zastępstwem adw. Dr. Mijakowskiego na kuratora.

Złoczów, dnia 30 grudnia 1882.

Licytacye.

L. 6281. (1093 2—3)

Sąd obwodowy w Nowym Sączu wiadomo czyni, że w skutek podania ck. uprz galic. akc. banku hipotecznego de praes. 10 listopada 1882 l. 6281, celem ściągnięcia od Freidy Landau resztującego kapitału pożyczkowego 1319 zł. 43 ct. w. a. z 7 prc. odsetkami od dnia 18 lutego 1882, tudzież kosztów obecnie w kwocie 11 zł. 26 ct. w. a. przyznanych, rozpisuje się przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności nr. 66 star. 99 n. w Nowym Sączu położonej, dłużniczki Freidy Landau wedle dom. I. p. 470 n. 6 haer. własnej, która to publiczna sprzedaż odbędzie się w trzech terminach, to jest w dniu 24 kwietnia, w dniu 22 maja i na dniu 21 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie obwodowym.

1. Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w sumie 6716 zł. w. a.

2. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład (wadyum) 10|100 ceny wywołania 6716, to jest sumę 672 bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w galic. obligacyach indemnizacyjnych, lub też w obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych galic towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego, lub c. k. uprzyw. austr. banku narodowego w Wiedniu. Obligacye, listy zastawne i listy hipoteczne obliczone będą według kursu tychże ogłoszonego w ostatnim przed licytacyą numerze urzędowej Gazety Lwowskiej. Wadyum nabywcy będzie zatrzymane i w depozycie sądowym złożone, a o ile w gotowiźnie było złożone, w cenę kupna wliczonem zostanie, zaś wadya innych licytujących po zakończeniu licytacyi będą im zwrócone.

3. Nabywca będzie obowiązany w ciągu 30 dni po doręczeniu mu uchwały sądowej, akt licytacyi prawomocnie zatwierdzającej, wykazać się przed sądem, iż wszelkie z tej realności zachodzące należytości rządowe, którym według ustawy pierwszeństwo przed wierzycielami hipotecznymi przysłuża, zaspokojone zostały, a względnie, że takowe w złożonem wadyum lub też w kwocie na ten cel do depozytu sądowego złożyć się mającej, zabezpieczenie znajdują, tudzież, że wierzytelność c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego z wszystkiemi przynależytościami do kasy tegoż banku w zupełności zapłacił, lub też po spłaceniu zaległych należytości tegoż banku przyzwolenie banku na pozostawienie reszty wierzytelności bankowych przy hipotece licytowanej realności uzyskał. Suma przez nabywcę czy to na zaspokojenie względnie zabezpieczenie należytości rządowych użyta, czy to c. k. uprzyw. galic. akcyjn bankowi hipotecznemu w gotowiźnie zapłacona, czy też przez ten bank przy tej realności pozostawiona, uważana będzie jako na poczet ceny kupna uiszczona.

Gdyby realność ta w powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedaną nie została, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 4 lipca 1883 o godzinie 3 po południu, z tem, że nie stawający na tym terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

O czem zawiadamia się strony sporne i wszystkich wierzycieli hipotecznych, mianowicie: 1. C. k. prokuratoryę skarbu we Lwowie imieniem wysokiego skarbu podatkowego i należytościowego, tudzież uprzywilejowanych wierzytelności, 2. Freidę Nebenzahl w Nowym Sączu, 3. Dra Leona Bersona w Nowym Sączu, 4. wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 10 lutego 1880 do tabuli na tę realność weszli, lub którymby uchwała tę licytacyę rozpisująca lub dalsze uchwały w tej sprawie wydać się mające wcale lub wcześnie przed terminem doręczone być nie mogły, do rąk kuratora p. adw. dra Żelechowskiego z substytucyą p. adw dra Jarosza.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze tut. sądu.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 30 grudnia 1882.

L. 12942. (661 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi sprzedaje w sprawie egzekucyjnej Aby Halma przeciw Wolfowi Schmerzlerowi pto 600 zł. realność pod l. kons. 271 w Kołomyi położoną, dłużnika Wolfa Schmerzlera własną, ciało tabularne wedle tom. I. pag. 726 n. 6 stanowiącą, pod następnemi warunkami licytacyjnemi przez egzekwenta przedłożonemi.

Do przeprowadzenia tej sprzedaży wyznacza się trzy termina, t. j. na 5 marca, na 9 kwietnia i na 7 maja 1883 o 10 godzinie rano; przy pierwszych dwóch terminach zostanie rzeczona realność po cenie szacunkowej lub wyżej, przy 3 terminie nawet i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Cenę wywoławczą realności sprzedać się mającej stanowi cena szacunkowa tejże, t. j. 952 zł. 20 ct, a każdy chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi zakład w kwocie 95 zł. 23 ct. a w. w gotówce do rąk komisyi licytacyjnej, który samemu nabywcy w cenę kupna wliczonym, innym zaś kupującym po skończeniu licytacyi zwróconym będzie.

Nowy nabywca winien będzie w przeciągu dni 30 po prawomocności uchwały przyjmującej akt licytacyjny do wiadomości sądu resztującą cenę kupna w gotówce do depozytu sądowego tem pewniej złożyć, gdyż w przeciwnym razie na jego koszt i niebezpieczeństwo ponowna licytacya w jednym tylko terminie licytacyjnym rozpisaną i przeprowadzoną zostanie.

Skoro nabywca uczyni zadość tym warunkom, wyda mu się dekret własności i wprowadzi go się na zgłoszenie w fizyczne posiadanie.

Wszelkie długi publiczne, czy prywatne na realności sprzedać się mającej ciążące, z wyjątkiem ciężarów gruntownych, przechodzą na cenę kupna, w której wedle pierwszeństwa stosowne znajdą pokrycie, tak, że realność ta nabywcy wolną od wszelkich długów i ciężarów odda się.

Akt oszacowania może być w tusądowej registraturze przejrzany.

Dla nieznajomych sądowi wierzycieli, jakoteż i tych osób, którzyby się na sprzedać mającej realności dłużniczej powyższej po wydaniu ekstraktu tabularnego. t. j. dniu 20 kwietnia 1882 roku prawa rzeczowe uzyskali i dla tych, którym uchwała niniejsza doręczonąby być nie mogła, ustanawia się kuratorem adwokata p. dra Freudenberga.

Kołomyja, 28 grudnia 1882

L. 24804. (546 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w sprawach cywilnych w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia należytości galicyjskiego zakładu kredytowego w Krakowie a mianowicie trzech rat zaległych w kwocie 126 zł. wraz z procentami zwłoki pozostającego kapitału do spłacenia w kwocie 527 zł. 89 ct. tudzież kosztów egzekucyjnych w kwocie 7 zł. 6 ct., 12 zł. 36 ct. i 15 zł. 6 ct. odbędzie się w gmachu sądowym w trzech terminach w dniach 9 kwietnia, 7 maja i 4 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10tej rano egzekucyjna sprzedaż realności włościańskiej pod l wyk. hip. 17 w Czyżynach położonej, na imię Maryanny z Bawolskich 1o Wyligałowej 2o Sojkowej i małoletnich Maryanny, Agaty, Ignacego Katarzyny i Jana Wyligałów zaintabulowanej.

Cena wywołania wynosi 1500 zł. Wadyum 150 zł. Wykaz hipoteczny i reszta warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w registraturze.

Kraków, 6 listopada 1882.

L. 156. (536 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 2788 zł. 59 ct. w. a. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. akcyjnego banku hipotecznego odbędzie się dnia 12 marca i 16 kwietnia 1883 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności, dłużnika Judy i Elki Markusów w Tarnopolu pod l. 234|235 położonej. Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 7000 zł. w. a.

Wadyum 700 zł. w. a.

W razie niesprzedania jej wyznaczono termin na dzień 16 kwietnia 1883 o godzinie 4 popołudniu co do ułożenia ułatwiających warunków. Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po 15 grudnia 1881 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczona być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. dra Horowitza, a zastępcą tegoż p. adw. dra Axelrada.

Tarnopol, 16 stycznia 1883.

L. 2504. (547 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bochni w dalszej drodze egzekcyi w sprawie c. k. Prokuratoryi Skarbu imieniem Wysokiego Skarbu przeciw Karolowi Smieszkowi pto 66 zł. 90 ct. z pn. rozpisuje nowy termin do licytacyjnej sprzedaży realności pod l. k. 41 w Swiniarowie położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej, protokołem do l. 4288/878 opisanej a protokołem do l 10324 wraz z inwentarzem gospodarczym na 148 zł. oszacowanej, a to pod warunkami w rezolucyi z 10 października 1881 l. 10357 wymienionemi, z tą jedynie odmianą, iż w ustępie 2 warunków licytacyjnych umieszczony ma być warunek, iż chęć kupienia mający winni złożyć jako wadyum 5 od sta ceny wywołania to jest kwotę 7 zł. 50 ct. tudzież iż realność powyższa sprzedaną będzie w jednym terminie na dniu 5 marca 1883 o 11tej godzinie przed południem, na którym realność ta nawet niżej ceny szacunkowej i za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.

Bochnia, dnia 20 września 1882.

L. 55125. (416 2—3)

C k. Sąd krajowy jako hadlowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Arnolda Wernera w kwocie 657 zł. 3 ct. z przyn. odbędzie się dnia 8 marc i 12 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem przymusowa licytacya na imię ś. p. Jana Hilicha wedle Dom. 110 pag. 227 n. 26 haer. zapisanej, zaś wedle Dom 110 pag. 227 n. 27 haer. do jego masy spadkowej należącej połowy realności i ogrodu pod l. 367 $^{1}/_{4}$ we Lwowie położonej, w których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 11359 zł. 40 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedana zostanie, że jako wadyum kwota 1136 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno nareszcie, że dla wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 7 października 1882 rzeczowe prawa na wspomnianej nieruchomości nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądz powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr Jahl kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Skałkowski mianowany został.

Lwów, dnia 3 stycznia 1883.

L. 32223. (433 2—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego składającej się z 5 rat po 9 zł. i resztującego kapitału 137 zł. 6 ct odbędzie się dnia 5 marca, 9 kwietnia i 7 maja 1883 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 12 w Toniach Jana Serczyka własnej

Cena wywołania 650 zł.

Wadyum 65 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Wechsler w Krakowie.

Kraków, 24 października 1882.

L. 27860 (545 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany dla spraw cywilnych w Krakowie podaje do wiadomości publicznej że celem zaspokojenia sumy 50 zł. z procentem 10 zł. i kosztami sądowemi już przyznanem 3 zł. 52 ct, 3 zł. 34 ct, 11 zł 26 ct tudzież obecnie się przyznającemi w kwocie 5 zł. 90 ct. odbędzie się w tutejszo sądowym gmachu w trzech terminach dnia 12 marca, 12 kwietnia i 17 maja 1883, o godzinie 10tej rano przymusowa sprzedaż licytacyjna realności l. w. h. 77 w Czyżynach Józefa Gędziora własnej.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych z miejsca pobytu i tych, którzyby po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego do hipoteki realności l. w. h. 77 w Czyżynach weszli lub którymby z jakichkolwiek powodów niniejsza rezolucya doręczoną być nie mogła. ustanowiono adw dra Horowitza z substytucyą adw. dra Kleina.

Cenę wywołania stanowi suma 775 zł. a wadyum wynosi 78 zł.

Wykaz hipoteczny reszta warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w ts. registraturze.

Kraków, 20 listopada 1882.

L. 6760. (441 2—3)

W dniach 20 kwietnia i 25 maja 1883 każdym razem o 10 godz. przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Izydora Torosiewicza własnej, pod l. k. 40 i 93 w Luczy i 32 w Akreszorach położonych ciała tabularnego niestanowiących na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Josla Freyera w kwocie 839 zł 50 zł. a. w.

Wszystkie trzy realności zostaną albo na raz albo też pojedynczo sprzedane.

Cena szacunkowa wynosi 610 zł, 200 zł. i 150 zł. a względnie 960 zł.

Zakład 61 zł., 20 zł. 15 zł, a względnie 96 zł.

Przy powyższych dwóch terminach zostaną wspomniane realności tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedane w razie zaś nieotrzymania przynajmniej ceny szacunkowej wyznacza się termin na dzień 28 czerwca 1883.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono dra adwokata Zakrzewskiego z Kołomyi.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w tusądowej registraturze przejrzane

C. k. Sąd powiatowy

Peczeniżyn, 23 grudnia 1882.

L. 1019. (1027 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu, w celu zaspokojenia pretensyi Mikołaja Krasuckiego w kwocie 600 zł. z pn. odbędzie się dnia 22 marca i 19 kwietnia 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Karola Krättera wedle Dom. 141 pag. 76 n. 14 haer. należącej realności pod l. 533$^{1}/_{4}$ we Lwowie położonej, na których to terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 271 zł. 20 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, dalej że jako wadyum kwota 28 zł. złożoną być ma, że akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie że dla wierzycieli hipotecznych, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 21go grudnia 1882 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli. lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Pająk kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Dulęba mianowany został.

Lwów, dnia 3 lutego 1883.

L. 54059. (576 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w sprawie c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Izaakowi Weiss i spadkobiercom Itty Braun zam. Weiss pto 36 zł. 80 ct, 36 zł, 80 ct. i 538 zł. 72 ct. a. w. z pn. odbędzie się dnia 8 marca 1883 o godzinie 10 przed południem w sali rozpraw tegoż sądu publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 444$^{3}/_{4}$ we Lwowie, wedle Dom. 180 pag. 121 n. 2 i 4 haer. Izaaka Weissa i spadkobierców Itty Braun, jako to: Bernarda, Herscha Meilecha 2 im. Jakóba, Szymona, Dwory, Sary i Lei Weissów własnej, na którym to terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 3238 zł. 37 ct. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 162 zł. w. a. Wyciąg tabularny i warunki licytacyjne przejrzeć ub odpisać można w tut. sąd. registraturze. Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 29 lipca 1882 jako dniu wydania wyciągu tabularnego prawo hipoteki na tej realności uzyskali, lub którymby uchwały w sprawie niniejszej wydane z jakiejkolwiekbądź przyczyny wcześnie lub wcale nie mogły być doręczone, ustanowiony został adw. dr. Dulęba kuratorem z substytucyą adwokata dra Pająka.

Lwów, dnia 13 stycznia 1883.

L. 3792. (1209 2—3)

Dnia 14 marca 1883 o godzinie 10 rano przedsięweźmie sąd tutejszy relicytacyę realności rustykalnej nr. 25/35 w Sokolikach położonej, Franciszka i Wandy Longchamps własnej, celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włość. w ilości 400 złr. w. a. z pn.

Cena wywołania 800 złr. w. a., poręczenie 80 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyi, akt opisania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Borynia, dnia 11 listopada 1882.

L. 12870. (438 2—3)

Gorlicki sąd powiatowy ogłasza, że w dniu 9 marca 1883 o godzinie 9 rano, odbędzie się egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod l. 204 w Gorlicach położonej, wykazem hipotecznym l 157 objętej, Leopolda i Antoniny Paszyńskich własnej, na zaspokojenie pretensyi Jakóba Nebenzahla w kwocie 200 zł. a. w. z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 1500 zł a. w.

Wadyum wynosi 150 zł a. w.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sadowej.

C. k. Sąd powiatowy

Gorlice, 12 grudnia 1882.

L. 13500. (1135 3—3)

Gorlicki sąd powiatowy ogłasza, że w dniu 27 marca, 27 kwietnia 28 maja i 28 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 9 rano, odbędzie się w gmachu tegoż sądu egzekucyjna sprzedaż kopalń naftowych i gruntów w Męcinie wielkiej pod n. k. 42 i 81 położonych w połowie, w $^{1}/_{3}$ też w $^{1}/_{4}$ części do Seliga Führera należących a to celem zaspokojenia sumy wekslowej 67 złr. 30 ct. a. w. z. pn. Salamonowi Zinsowi przypadającej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 3260 złr. 90 ct. w. a.

Wadyum 326 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, akt zajęcia i oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Sleczkowskiego.

C. k. sąd powiatowy

Gorlice, dnia 17 stycznia 1883.

L. 6780. (1186 3—3)
Dnia 27 lutego 1883 o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności l. k. 133 w Skolem, Mikołaja Cohły własnej, na zaspokojenie pretensyi 406 złr w. a. z pn.
Cena kupna 1.581 złr. 30 ct.
Wadyum 158 złr.
Na tym terminie i niżej ceny kupna realność powyższa sprzedaną zostanie.
Skole, dnia 3 stycznia 1883.

L. 5823. (1204 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Wojniczu ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Paciorka w kwocie 50 zł. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż gruntów l. k. 829, 840, 846 i 1452|2 oznaczonych wyk hip. l. 247 księgi gruntowej gminy miasta Wojnicza objętych, Katarzyny Staszewskiej względnie tejże przez kuratora Józefa Twardowskiego zastępowanej własnych w trzech terminach mianowicie d. 12 marca, 16 kwietnia i 28 maja 1883 każdym razem o godz. 11 przed południem w tutejszym gmachu sądowym.
Za cenę wywołania powyższych gruntów ustanawia się cenę szacunkową w kwocie 256 złr. w. a.
Każdy chęć kupna mający ma złożyć przed licytacyą jako zakład kwotę 25 złr,
Reszta warunków licytacyjnyjnych i akt oszacowania można w tut. sądowej registraturze przejrzeć, a o objętości powyższych gruntów z księgi gruntowej się przekonać.
Wojnicz, d. 30 grudnia 1882 r.

L. 1045. (1183 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu w sprawie egzekucyjnej masy spadkowej ś. p. Maryi Diehl tudzież Rudolfa Diehl Leopolda Diehl przeciw Janowi Kapko pto 2400 złr. w. a. z pn ogłasza, iż licytacya realności dłużnika pod l. k. 165 w Drohobyczu położonej odbędzie się w dniach 15go marca 1883 i 16 kwietnia 1883 zawsze o godzinie 10 przed południem w B. N. 6 tutejszego c. k. sądu powiatowego.
Cena szacunkowa i wywołania wynosi kwotę 3 490 złr. 25 ct. w. a, a wadyum kwotę 349 złr 2 ct. w. a
W powyższych terminach zostanie ta raalność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną.
Do ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych ustanowiono termin na dzień 17 kwietnia 1883 godzinę 10 rano B. N. VI.
Kuratorem nieznanych wierzycieli, jest adw. Wolski w Drohobyczu.
Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny sprzedać się mającej realności, można przejrzeć lub odpisać w tusądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Drohobycz, 2 lutego 1883.

L. 13928. (458 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Eizyka Grabscheida w kwocie 600 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi dóbr Jawora górna i dolna wedle dom. 183 pag. 350 n. 22 haer. dom. 54 pag. 400 i dom. 183 pag. 380 dłużników Michała i Maryi małż. Mazurów własnych, protokołem de praes. 26go października 1866 l. 14037 ocenionych pod następującemi warunkami:
1. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 52416 zł. 20 ct. w. a.
2. Wadyum wynosi okrągłą sumę 5242 zł. wal. austr.
3. Celem sprzedaży tych dóbr ustanawia się dwa termina na dzień 12go kwietnia 1883 i na dzień 17go maja 1883 każdym razem o godzinie 10 rano, na których te dobra tylko za lub wyżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedane zostaną.
4. Gdyby jednakowoż ceny szacunkowej uzyskać nie można, natenczas ustanawia się celem ułożenia warunków ułatwiających ponowny termin na dzień 14go czerwca 1883 o godzinie 10 rano, na który się wierzycieli hipotecznych z tem wzywa, iż niejawiący się jako milcząco przystępujący do wniosków jawiących się uważani będą.
5. Resztę warunków i akt ocenienia przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.
O tem uwiadamia się obie strony, c. k. Prokuratoryę Skarbu imieniem wysokiego Skarbu, c. k. urząd podatkowy w Turce, gminę Jaworę górną i dolną na ręce Naczelnika, c. k. uprzyw. austr. Bank narodowy oddział hipoteczny obecnie austryacko węgierski Bank zwany, Izaka A. Ettingera, spadkobierców Józefa Mehrera, a to dra Henryka Mehrera imieniem własnem i jako pełnomocnika Adeliny Reischer, dra Izydora Mehrera jako ojca małoletniego Józefa Mehrera, Adolfa Mehrera, Laję Mehrer, Eizyka Berischa Horowitz, Deborę Mehrer, Jakóba Mehrera, Nachmana Mehrera jako opiekuna małoletnich Gabryela i Basi Mehrerów, dra Waleryana Weygarta, Henryka Hićkiewicza, Chaima Steigelfesta, Teofila Kopestyńskiego do rąk kuratora Justyna Malanowskiego, Senia Iwanczuka, firmę Grabscheid & Maneles, Adelę Menkes, wreszcie wszystkich tych wierzycieli hipotecznych, którymby uchwała niniejsza albo wczas albo weale doręczoną być nie mogła, lub którzyby do tabuli po dniu 27go października 1882 weszli przez ustanowionego kuratora adw. dra Budzynowskiego ze zastępstwem adw. dra Ehrlicha i przez edykta.
Sambor, 12go grudnia 1882.

L. 4719 (978 3—3)
W sprawie egzekucyjnej c. k uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Maryannie z Halbinów Lipnickiej o 250 zł. z pn. odbędzie się w dniu 15 marca 1883 o godz. 10 rano w budynku sądowym przymusowa sprzedaż posiadłości wyk hip. 21 ks. gr. dla gminy Pogorzyce objętej.
Cena szacunkowa 500 zł. wadyum 50 zł. jednak posiadłość ta i niżej ceny szacunkowej sprzedaną być może.
C. k. sąd powiatowy
Chrzanów, 27 grudnia 1882.

L. 3511. (1001 3—3)
Sąd tutejszy oznajmia, że 16go marca 1883, o godzinie 10 rano odbędzie licytacyę przymusową realności pod l. 482 w Grzymałowie na rzecz Chaje Gruberg celem zaspokojenia kwoty 168 zł. w. a., na którym realność ta i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.
Cena szacunkowa 200 zł. w. a Wadyum 20 zł. w. a.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze. C. k. sąd powiatowy
Grzymałów, dnia 31 grudnia 1882.

L. 16815. (976 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Brodach rozpisuje trzeci termin przymusowej licytacyi realności wykazu hipotecznego 18 gminy Starebrody ś. p. Michała Czarnieckiego własnych, celem ściągnięcia sumy 1500 zł. w. a. na rzecz Szulima i Isachima Fischlenholzów na dzień 19 marca 1883 na 10 godzinę z rana w B. Nr. 2.
Cenę wywołania i szacunkowa 4306 zł. 70 ct. Wadyum 431 zł. gotówką.
Realności te zostaną za jakąkolwiek bądź cenę sprzedane.
Kuratorem dla wierzycieli którzy po 30 października 1881 do tabuli weszli, lub którym uchwały nie mogą być doręczone ustanawiam dr. Jana Kurysia w Brodach.
Brody, 20 grudnia 1882.

L. 712. (959 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Wojniczu ogłasza, iż celem zaspokojenia zaległości podatkowych w kwocie 275 zł. 89 ct. w. a. z pn. przeprowadzi w dniu 12 marca 1883, o godz. 10 rano, jako na czwartym terminie licytacyjnym przymusowa sprzedaż połowy parcel l. k. 147, 1379|1, 1379|2, 1379|3, i całych l. k. 1667 i 1668, w Wojniczu położonych, Stanisława Szarkiewicza własnych.
Cena szacunkowa tych parcel wynosi 800 zł. wadyum 40 zł.
Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Wojnicz, dnia 7 lutego 1883.

L. 5572. (1040 3 -3)
W dniach 13 marca, 16 kwietnia i 16 maja 1883 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie licytacya realności Antoniego i Maryi Podhaliczów własnej, pod l. k. 44 w Busku położonej, nieintabulowanej, celem zaspokojenia sumy 274 złr. 52 ct. w. a. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włość. we Lwowie.
Cena wywołania 600 złr. w. a., wadyum 10 prc.
Na ierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także i niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.
Reszta warunków w ts. registraturze.
Z c. k. sądu powiatowego.
Busk, dnia 25 listopada 1882.

L. 1105. (1105 3—3)
W dniach 2 marca, 13 kwietnia i 18 maja 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod lk. 227 w Łyścu położonej, do małoletnich spadkobierców ś. p. Antoniego Pösta należącej, w tutejszym sądzie na rzecz Juliana Blumenfelda na zaspokojenie sumy 42 złr. 50 ct. z tem, iż realność ta, na pierwszych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim terminie także niżej tejże sprzedaną będzie. Cena szacunkowa wynosi 75 złr w a.
Wadyum zaś 10% ceny szacunkowej.
Resztę warunków licytacyjnych a także protokół opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Bohorodczany, dnia 22 kwietnia 1882.

L. 20566. (1151 3—3)
C. k. sąd powiatowy miejs. deleg zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Majera Margulksa w kwocie 12 zł 10 ct. z pn. odbędzie się dnia 16 marca 1882 i dnia 10 kwietnia 1883 o godz 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Antoniego Myskowego własnej, tabularnej w Czerniejowie pałożonej, która przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej 83 złr. sprzedaną zostanie.
Zakład wynosi 9 złr.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Wurzel.
Stanisławów, 12 grudnia 1882.

L. 9159. (1129 3—3)
W c k. sądzie powiatowym miejsko-delegowanym w Nowym - Sączu odbędzie się celem zaspokojenia pretensyi Augusty Zelechowskiej w kwocie 120 z pn. przymusowa sprzedaż publiczna ciała hipotecznego w gminie Librantowa położonego wyk. hip. l. 13 objętego dłużnika Wojciecha Mułki własnego na kwotę 683 złr 30 ct. w. a. oszacowanego na jednym terminie i to na dniu 16 marca 1883 o godzinie 10 rano, a to za cenę szacunkową lub powyżej tejże a nawet i poniżej ceny szacunkowej, jednakże nie poniżej sumy na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 200 złr. z pn potrzebnej.
Wadyum licytacyjne wynosi kwotę 68 złr. w. a., akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i reszta warunków licytacyjnych złożone są do przejrzenia w registraturze sądowej.
Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 4 grudnia 1881 do hipoteki tej realności weszli lub którymby rezolucya licytacyę rozpisująca z jakiegobądź powodu nie mogła być doręczoną, ustanowiono kuratorem ad actum adw. dr. Schornsteina w Nowym Sączu.
C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany.
Nowy Sącz, dnia 31 stycznia 1883.

Z. 16180. (1216 3—3)
Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird zur Hereinbringung des dem Leon Eisner zustehenden Forderung pr. 1225 fl. s. N. G. die executive Feilbiethung der dem Marcus Zimmer und Jona Zimmer gehörigen Hälfte der Realität unter Nr 107 im Tarnopol ausgeschrieben und hiezu eine Tagfahrt auf den 28 März 1883, 10 Uhr Vormit bestimmt, bei welcher diese Realitätshälfte gegen Erlag des Vadiums im Betrage von 254 fl. auch unter dem mit 5087 fl 91 kr. erhabenen Schätzungspreise, veräußert werden wird.
Der Schätzungsakt, der Grnndbuchsauszug und die sonstigen Bedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.
Tarnopol, am 23 Jänner 1883.

L. 148. (1244 3—3)
W dniach 27 lutego, 28 marca i 28go kwietnia 1883 o 10 rano odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Kałuszu na zaspokojenie pretensyi wekslowej Dawida Winklera w kwocie 46 złr. z pn. przymusowa sprzedaż przez licytacyę publiczną realności Mikołaja Bojczuka pod n. k. 58 w Tużyłowie Kałuskiego powiatu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej a to przy pierwszych dwóch terminach nie niżej ceny szacunkowej 65 zł. przy trzecim zaś terminie nastąpi sprzedaż i niżej tejże ceny.
Wadyum wynosi 6 złr. 50 ct.
Resztę warunków licytacyjnych, protokół zastawniczego opisania i oszacowania wolno w registraturze sądowej przejrzeć.
C. k. sąd powiatowy.
Kałusz, 20 maja 1882.

L. 9055. (1243 3—3)
W c. k. sądzie powiatowym w Kałuszu odbędzie się w dniach 6 marca 1883, 10go kwietnia 1883 i 9 maja 1883 o 10 godzinie rano, celem zaspokojenia wierzytelności nieobjętej masy spadkowej po Nykole Pańków w kwocie 100 złr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod n. k. 245 w Petrance położonej, ciała tabularnego niestanowiącej do dłużnika Maksyma Syrotiuka należącej, z tem iż na pierwszych dwóch terminach sprzedaż tejże nie niżej ceny szacunkowej 360 złr. przy trzecim terminie zaś, i niżej ceny szacunkowej nastąpi.
Wadyum wynosi 36 złr.
Resztę warunków, tudziez protokoła zastawniczego opisania i ocenienia można w tusądowej registraturze przejrzeć.
Kałusz, dnia 7 listopada 1882.

L. 10155. (1219 3—3)
W sprawie egzekucyjnej Markusa Laubera przeciw Apolonii z Oczkowskich Bętkowskiej o 31 złr. 46 ct. w. a. z pn. odbędzie się w budynku tutejszosądowym w dwóch terminach t. j. dnia 29 marca i dnia 26go kwietnia 1883 przymusowa sprzedaż $^3/_4$ części realności pod nr. 325 w Chrzanowie położonej w. h. 325 objętej oraz $^3/_5$ części realności pod nr. 422 w Chrzanowie położonej w. h. 422 objętej dłużniczki Apolonii z Oczkowskich Bętkowskiej własnych.
Cena szacunkowa łączna wynosi 300 złr. 60 ct. w. a.
Warunki i akt oszacowania są w sądzie do przejrzenia.
C. k sąd powiatowy.
Chrzanów, dnia 20 grudnia 1882.

L. 10430. (1050 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 92 złr. 50 ct. z pn. przez Michała Filusia przeciw Iwanowi i Kaśce Homin wywalczonej, przedsięweźmie w tusądowej kancelaryi w dniach 15 marca, 19 kwietnia i 31 maja 1883 każdokrotnie o godzinie 10tej przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużników pod l. 89 w Łanach w okręgu Starostwa Lwowskiego położonej wykazem hipotecznym l. 65 objętej.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 130 zł Zakład wynosi 13 złr.
W terminach powyższych sprzedaż nastąpi nie niżej ceny wywołania a gdyby takowej nie uzyskano ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na 31 maja 1883.
Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po 9go grudnia 1882 uzyskali, ustanawia się p. FilipaSimona ze Szczerca kuratorem.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokoł oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Szczerzec. 12 stycznia 1883.

L. 20625. (1038 3—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie a mianowicie 4 rat po 18 złr. i reszty kapitału w kwocie 50 złr rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 46|35 w Batyczach położonej, dłużników Fedka i Michała Hawryszków własnej w dniu 16 marca 1883, w dniu 20 kwietnia 1883 i w dniu 25 maja 1883. zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczki na kwotę 800 złr. wyprowadzona. Zakład wynosi 80 złr. w. a.
Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy m. del.
Przemyśl, 31 grudnia 1882.

L. 452. (1212 3—3)
C. k. sąd obwodowy podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia należącej się Herszowi Funkensteinowi kwoty 200 złr. w. a. z pn. odbędzie się na dniu 13 marca, 10go kwietnia i 2go maja 1883, każdym razem o godzinie 4 po południu w sali rozpraw licytacyjna sprzedaż połowy realności pod l. k. 755 na przedmieściu nadwórniańskiem w Kołomyi położonej, ciała tabularnego niestanowiącej Sury Feuerman własnej.
Cenę wywołania stanowi kwota 446 zł. w. a., zaś wadyum 10 prc. takowej t. j. okrągło kwota 45 złr. w. a.
Resztę warunków licytacyjnych, jakoteż protokoły zastawniczego opisania i ocenienia przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Kuratorem nieznanych i niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli ustanowionym został adw. dr. Zakrzewski.
Kołomyja, dnia 25 stycznia 1883.

L. 5972. (1211 3—3)
C. k. sąd powiatowy Żurawnieński oznajmia, że na dniu 15 marca 1883 o godz. 11 przed południem sprzedaną będzie w drodze publicznej licytacyi realność spadkobierców ś. p. Augusta i Lojzy Szpatnych, l. k. 316 i 325 w Żurawnie oznaczonej, położonej w c. k Starostwie żydaczowskiem najwięcej ofiarującemu celem ściągnięcia pretensyi Klary recte Chaji Wisel w kwocie 291 zł. z pn.
Wadyum wynosi 130 złr.
Resztę warunków, tudzież akt opisania i ocenienia można przejrzeć w registraturze.
Kuratorem wierzycieli niewiadomych p. Edmund Opolski c. k. notaryusz w Żurawnie.
Żurawno, 12 grudnia 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 13636. (886 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Samsona Hellera przeciw Szaji Haberowi pto 270 zł. w. a. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Szaji Habera adwokata dra Freudenberga z substytucyą adwokata Herdliczki i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 28 grudnia 1882 l. 13636.
O czem niniejszem Szaję Habera z tem zawiadamia, iż rzeczą jego się zgłosić lub kuratorowi informacyi udzielić, albo też innego rzecznika zamianować, w razie przeciwnym bowiem, skutki sam sobie przypisze.
Kołomyja, 28 grudnia 1882.

L. 56956. (697 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 27 grudnia 1882 do l. 56956 wniósł Menasche Hersch Lubinger przeciw Janowi Hruzik, Karolinie Michalskiej, Józefowi Michalskiemu, Joannie Pałkiewicz, Ludwice Pałkiewicz, Franciszce Pałkiewicz i Amalii Pałkiewicz pozew o orzeczenie, iż prawo żądania resztujących jeszcze kwot ze sum 2000 zł. i 100 zł. dom. 19 p. 30 n. 14, 15 on. dom. 53 p. 240 n. 60 on. et n. 61 on. w stanie biernym realności pod nr. 196 2|4 we Lwowie ciężących, a zatem i prawo zastawu tychże sum przez zadawnienie zgasło i wykreślenie takowych ze stanu biernego rzeczonej realności, na który to pozew wyznaczono termin do sumarycznej rozprawy na dzień 16 kwietnia 1883 godzinę 11 przed południem.

Gdy miejsce pobytu wezwanych nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Skowroński kuratorem, a tegoż zastępcą adw. dr. Gajewski mianowany.

Wzywa się zatem pozwanych, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, 3 stycznia 1883.

L. 9382. (695 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Krośnie, w celu doręczenia orzeczenia c. k Namiestnictwa we Lwowie z dnia 13 grudnia 1882 l. 71951 wydanego w przedmiocie wywłaszczenia Antoniego Zajdla z własności parc. kat. 3268|2 w obszarze 118 kwadr. sążni i parc. kat. 3269|2 w obszarze 16 kw. sąż. pod budowę kolei transwersalnej na przestrzeni Zagórz-Grybów w obrębie gminy Krościenko niżne ustanawia dla nieznanego z życia i miejsca pobytu Antoniego Zajdel kuratora w osobie Augusta Lewakowskiego adw. w Krośnie.

Zawiadamiając o tem Antoniego Zajdel wzywa go sąd, by wszelkie środki ku obronie jego służące ustanowionemu kuratorowi dostarczył lub też innego zastępcę ustanowił, w przeciwnym razie skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy

Krosno, 17 stycznia 1883.

L. 14798. (842 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach ustanawia w sprawie egzekucyjnej funduszu indemnizacyjnego przeciw Abrahamowi Hirschowi German i spadkobiercom Kalmana Bresnera o zaspokojenie pretensyi tegoż funduszu do obowiązanej realności pod l. tab. 211 spis. 334 w Brodach położonej, dla nieznanych z życia i miejsca zamieszkania spadkobierców Kalmana Bresnera, a to Leiby Bruche i Abrahama Bresnerów kuratorem adwokata krajowego dr. Brauna z Brodów, o czem się niewiadomych z życia i miejsca pobytu zawiadamia z wezwaniem, ażeby możliwe swe środki obrony temuż kuratorowi udzielili, lub o obraniu sobie innego rzecznika sądowi donieśli.

Brody, 14 listopada 1882.

L. 2568. (854 2—3)

C. k. Sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnej Henriecie Rawicz, że przeciw niej został dnia 18go listopada 1880 do l. 51995 na rzecz firmy Adolfa Herza, wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 132 zł. 1 ct. z pn.

Gdy miejsce pobytu Henriety Rawicz nie jest wiadome, ustanowiono dla niej kuratorem adw. dra Nurkowskiego a tegoż zastępcą adwokata dra Jahla i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem niewiadomą z miejsca i pobytu Henrietę Rawicz, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczyła lub innego zastępcę sobie obrała, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sama sobie przypisze.

Lwów, dnia 27 stycznia 1883.

L. 1439. (1100 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Bailę Schorr, że przeciw niej i P. Krebsowi wniósł 31 stycznia 1883 do l. 1439 Markus Horszowski prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 400 zł. a. w. z pn. na którą wydany nakaz ustanowionemu dla niej kuratorowi adwokatowi dr. Łużeckiemu z substytucyą adw. dr. Mochnackiego doręczony został.

Winną jest zatem Baila Schorr udzielić rzeczonemu kuratorowi potrzebnych informacyj, lub innego kuratora sądowi przedstawić, gdyż skutki zaniedbania sobie samej przypisze.

Przemyśl, 31 stycznia 1883.

L. 54466 (829 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia z miejsca pobytu nieznanego Maurycego Filipoff, że celem doręczenia mu zapadłego w sprawie jego przeciw Józefowi Mahl pto 227 zł. 50 ct. w. a. z pn. t. s. wyroku z dnia 2 kwietnia 1881 l. 8290 na prośbę zarządcy masy rozbiorowej pozwanego Józefa Mahla depr. 11 grudnia 1882 l. 54466 dla niego adw. dr. Skowrońskiego we Lwowie kuratorem, zaś adw. dr. Jamińskiego tegoż zastępcą ustanowiono, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się Maurycego Filipoff, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki, sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. Sądu krajowego jako handlowego

Lwów, dnia 20 stycznia 1883.

L. 8144. (1071 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Jana i Katarzynę Podolańskich, Grzegorza, Leona i Piotra Kasprukow, Wawrzyńca Fortuńskiego, Józefę z Kasprukow Fortuńskę i Jędrzeja Zwarycza, a wrazie ich śmierci niewiadomych z życia i miejsca pobytu ich spadkobierców, że uchwałą z dnia dzisiejszego dozwolone zostało zaintabulowanie prawa własności do realności w Złoczowie na Szlakach pod l. k. 308 st. 331, 419 n. położonej, na rzecz Jana Jasińskiego (ojca), Anieli Łotockiej i księdza Jana Jasińskiego (syna) i że uchwałę tę dla powyższych niewiadomych z życia i miejsca pobytu interesowanych ustanowionemu dla nich kuratorowi adwokatowi krajowemu dr. Heyne ze Złoczowa doręczono.

Rzeczą jest ich zatem względem obrony praw swych z ustanowionym kuratorem się porozumieć lub zdatnego pełnomocnika zamianować, w przeciwnym bowiem razie złe skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Złoczów, dnia 2 grudnia 1882.

L. 4534. (1089 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, oznajmia z miejsca pobytu niewiadomemu Aronowi Sattlerowi, że przeciw niemu została dnia 14 maja 1881 l. 20741 wydaną uchwała zezwalająca na przeprowadzenie II stopnia egzekucyi względem realności l. 406 w Rawie położonej, celem zaspokojenia resztującej sumy wekslowej 228 zł. 48 ct. w. a. z pn. na rzecz Chaima Goldberga.

Gdy miejsce pobytu Arona Sattlera jest niewiadome ustanowiono dla niego kuratorem p. dr. Standa a tegoż zast. p. dr. Bodek i wspomniana uchwała mianowanemu kuratorowi się doręcza. Wzywa się więc Arona Sattlera aby ustanowionemu kuratorowi służące do swej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące skutki sam sobie przypisać będzie musiał

Lwów, d. 3 lutego 1883.

L. 1733 (1020 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomą z miejsca pobytu Eleonorę Broniewską, że celem doręczenia jej wydanego dnia 11 stycznia 1883 l. 317, w sprawie wekslowej Abrahama Westreicha przeciw Eleonorze Broniewskiej pto 2000 zł. w. a. nakazu zapłaty i zastąpienia jej w tym sporze, ustanowiono kuratorem adw. dr. Malawskiego ze substytucyą adw. dra Busia, któremu też równocześnie rzeczony nakaz płatniczy doręczono.

Wzywa się przeto Eleonorę Broniewską, aby w celu obrony praw swych z ustanowionym kuratorem się porozumiała lub też innego pełnomocnika sądowi przedstawiła, gdyż inaczej skutki zaniedbania sama sobie przypisać będzie musiała.

W Tarnowie, dnia 8 lutego 1883.

L. 25243. (1098 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Izraela Dawida 2 im. Hochstima, iż na prośbę Chany Gołdy 2 im. 1go Mündigowej, 2go Schrenzlowej, uchwałą z dnia 1 lipca 1882 l. 15554 dozwolono na zasadzie kontraktu kupna i sprzedaży z dnia 30 czerwca 1882 na zaintabulowanie Chany Gołdy 2 im. Mündigowej za właścicielkę jednej czwartej części realności pod l. 293 dz. VIII w Krakowie położonej, na imię Izraela Dawida 2 im. Hochstima zapisanej, i że uchwałę tę doręczono adwokatowi dr. Kaufmannowi w Krakowie, którego ustanowiono kuratorem ad actum dla niewiadomego z miejsca pobytu Izraela Dawida 2 im. Hochstima.

Kraków, 17 listopada 1882

L. 1063. (1234 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Radłowie wzywa Błażeja Toboła i Maryannę z Tobołów Doboszową z miejsca pobytu niewiadomych do spadku po Janie Tobołą dnia 11 gr dnia 1881 w Księżych Kopaczach z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia zmarłym powołanych, aby w ciągu jednego roku od dnia niniejszego edyktu do spadku tego w sądzie tutejszym się zgłosili, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya ta tylko ze zgłoszonymi spadkobiercami i z kuratorem nieobecnych, Franciszkiem Tobołem przeprowadzoną będzie.

Radłów, dnia 18 lutego 1883

L. 4221. (1166 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa wszystkich tych, którzyby wydaną przez byłe Towarzystwo ubezpieczeń we Lwowie dnia 15 października 1875 dl. 11300, a następnie na Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie przelaną policę assekuracyjną życiową na 2000 zł. i na imię Edwarda Błotnickiego wystawioną i po śmierci ubezpieczonego do rąk okaziciela płatną posiadali, aby takową tut. c. k. sądowi krajowemu w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni, od ogłoszenia tego edyktu licząc, tem pewniej przedłożyli, iż-że w razie bezskutecznego upływu tego terminu, rzeczona polica assekuracyjna za umorzoną uznaną zostanie, a Towarzystwo wzajemn. ubezpieczeń w Krakowie od wszelkich zobowiązań z tej policy wynikających wolnem będzie.

Lwów, 3 lutego 1883.

L 7985. (694 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Hejnara z Krosna, że dla niego w sprawie egzekucyjnej towarzystwa zaliczkowego w Krośnie przeciw Stanisławowi Hejnarowi i innym pto 150 zł. a. w. z pn. ustanowiono kuratorem c. k. notaryusza p. Sylwestra Jaciewicza z Krosna.

C. k. powiatowy.

Krosno, 30 listopada 1882.

L. 1203. (982 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia nieznanych z życia i miejsca pobytu Walentego Jägermana i Annę Jägerman, że Sprince Zwilling ze Stryja wniosła w dniu 29 stycznia 1883 l. 1203 przeciw nim pozew o wykreślenie ze stanu biernego realności pod lk. 236 m. w Stryju prawa zastawu dla sumy 50# i 200 zł. w. w., że na ten pozew wyznaczono termin do rozprawy sumarycznej na dzień 13 marca 1883 o godzinie 9 rano, ustanawiając dla nich kuratorem ad actum p. adw. Błońskiego. Walenty Jägerman i Anna Jägerman mają celem bronienia swych praw zgłosić się u ustanowionego kuratora, lub innego zastępcę obrać i o tem sądowi donieść, inaczej skutki z niedostatecznej obrony sami sobie przypiszą.

Stryj, 31 stycznia 1883.

L. 401. (682 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia nieobecnego z miejsca pobytu niewiadomego Romana Klimczyńskiego, że Jan Tokarz wniósł przeciw niemu do l. 15841 pozew o wyłączenie pary wołów z pod egzekucyi, że na skutek tego wyznaczono do rozprawy sumarycznej termin na dzień 30 marca b. r., a dlań ustanowiono kuratorem adw. dra Śleczkowskiego

Zaleca się więc pozwanemu, ażeby do rozprawy, albo osobiście stanął, lub innego obrońcę sobie wybrał i takowego sądowi przedstawił.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 15 stycznia 1883.

L. 8643. (1120 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach zawiadamia Ołeksę Semenowicza z pobytu niewiadomego, przedtem w Bohorodczanach stałych zamieszkałego, że Dyrekcya c. k. uprz. galic. Zakładu kredyt. włość. we Lwowie na podstawie skryptu dłużnego z 25 maja 1871 w skutek podania de pr. 7go listopada 1881 l. 8048 uzyskała przeciw niemu nakaz zapłaty zaległych 18 rat po 6 zł. w. a.

Sąd ustanawia tymczasowo dla pozwanego Ołeksy Semenowicza kuratorem WP. Jana Tyszeckiego z Bohorodczan na jego niebezpieczeństwo, oraz wzywa go, aby kuratorowi dowody swoje komunikował, lub wskazał sądowi innego pełnomocnika.

Bohorodczany, dnia 12 grudnia 1882.

L. 13911. (564 2—3)

Samborski c. k. sąd obwodowy zawiadamia Feliksa i Antoniego braci Niedzielskich z miejsca pobytu i życia niewiadomych, a w razie ich śmierci, tychże z nazwiska, miejsca pobytu i życia niewiadomych spadkobierców, że Julian Szemelowski, Antonina z Szemelowskich Kriegseisenowa i Emilja z Jasińskich Szemelowska wnieśli przeciw nim dnia 7 grudnia 1882 do l. 13911 prośbę o wyznaczenie terminu w celu wykazania, że prenotacya wedle dom. III pag. 140 n. 5 on. w stanie biernym realności pod lk. 76 daw. 85 nowy w dzieln. lwowsk. w Samborze położonej, a wedle dom. IV pag. 161 n. 17 haer. dom. VII pag. 781 n. 18 i 21 haer. i dom. VII pag. 783 n. 22. haer. Juljana Szemelowskiego w 23|48, Antoniny z Szemelowskich Kriegseisenowej w 15|48 i Emilji z Jasińskich Szemelowskiej w 10|48 częściach własnej, uskuteczniona, została usprawiedliwioną, lub też, że termin do wniesienia skargi o jej usprawiedliwienie we właściwym czasie została wniesioną, i że prośba ta z wyznaczeniem terminu na dzień 2 marca 1883 godzina 10 rano, udzieloną została ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Kohn w Samborze, którego zastępcą mianowany został adw. dr. Ehrlich w Samborze.

Wzywa się przeto Feliksa i Antoniego Niedzielskich, a względnie ich spadkobierców, aby sądowi swego zastępcę wskazali, lub też ustanowionemu kuratorowi informacyi udzielili, w przeciwnym bowiem razie skutki swego niedbalstwa sami sobie przypisać będą musieli.

Sambor, 19 grudnia 1882.

L. 1181. (684 2—3)

Alfred Lanc, mianowany reskryptem c. k. ministerstwa sprawiedliwości z 15 sierpnia 1882 l. 12765 c. k. notaryuszem w Ciężkowicach, wykonał dnia 18 stycznia 1883 przysięgę dla ck. notaryuszów przepisaną w sądzie krajowym wyższym w Krakowie. Co się do powszechnej wiadomości podaje.

Z Rady c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków, 24 stycznia 1883.

L 2710. (619 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dukli wzywa Jana Zielińskiego z miejsca pobytu niewiadomego, aby się do spadku po swym ojcu Michale Zielińskim ze Zboisk w przeciągu roku oświadczył inaczej postępowanie spadkowe z kuratorem Rochem Białym przeprowadzonem zostanie.

Dukla, 4 listopada 1881.

L. 640. (646 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu w sprawie spadkowej po Wojciechu Kwaku (ojcu) dnia 23 stycznia 1880 w Nowymtargu zmarłym, zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Kwaka, aby do spadku po swym ojcu w przeciągu roku, t. j. do 1 marca 1883 się zgłosił. gdyż po upływie tego czasu spadek po Wojciechu Kwaku tylko zgłoszonym spadkobiercom przyznany będzie.

Nowytarg, 8 lutego 1882.

L. 301. (946 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie małoletnich po ś. p. Rozalii z Piskozubów Kowalczukowej przeciw Lezerowi Rosenthalowi, Berlowi i Ozyaszowi Schallerowi i Michałowi Kowalczukowi o wyłączenie realności l. 606 w Kołomyi z pod egzekucyi, ustanowił kuratorem dla pozwanego, z miejsca pobytu niewiadomego Michała Kowalczuka adw. dra p. Zasrzewskiego ze substytucyą adw. p. Herdlickiego i doręczył mu pozew z dnia 10 stycznia 1883.

Kołomyja, dnia 18 stycznia 1883.

L. 889. (890 2—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Leibę Glaubigera, że w sporze Mojżesza Gellera przeciw Tomaszowi Pajorowi i przeciw niemu o uwolnienie kaucyi z pod egzekucyi, pan Roman Madeyski kuratorem ad actum ustanowionym został, zatem do sądu lub kuratora celem strzeżenia praw swych zgłosić się winien.

Brzesko, dnia 26 grudnia 1882.

L. 474. (891 2—3)

C. k. Sąd powiatowy ustanawia w sprawie egzekucyjnej zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Józefowi i Maryannie Lesiom dla Franciszka Korcyla, z miejsca pobytu i życia niewiadomego, kuratorem Kazimierza Nowaka z Okocima i poleca Franciszkowi Korcylowi, by zgłosiwszy się do sądu lub kuratora, praw swych bronił.

C. k. Sąd powiatowy

Brzesko, dnia 24 stycznia 1883.

L. 1319. (954 2—3)

C. k. Sąd obwodowy uwiadamia niniejszem Jonę Goligera z życia i miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu na prośbę kasy oszczędności miasta Tarnopola pod dniem 30 stycznia 1883 l. 1319 nakaz zapłaty względem sumy wekslowej 250 zł. w. a. z pn wydano, który ustanowionemu kuratorowi ad actum adwokatowi dr. Akselradowi doręczony został.

C. k Sąd obwodowy

Tarnopol, dnia 30 stycznia 1883.

L. 252. (956 2—3)

C k. Sąd powiatowy w Liszkach wzywa Jana Czekaja do spadku po Stanisławie Czekaju, dnia 4 października 1882 w Kaszowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłym powołanego, aby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego w tutejszym sądzie się zgłosił i deklaracyę do tego spadku złożył, w razie przeciwnym bowiem pertraktacya z spadkobiercami już zgłoszonymi i z kuratorem dla niego w osobie Jana Żaka ustanowionym przeprowadzoną będzie. Liszki, dnia 24 stycznia 1883.

(1249 3—3)

Wydział Izby Adwokatów podaje do wiadomości, że adwokat urzędujący w Złoczowie p. dr. Maryan Warteresiewicz złożył z dniem 20 grudnia 1883 urząd adwokata, kt rego jeneralnym substytutem zamianował wydział adwokata dra Józefa Wesołowskiego a tegoż zastępcą adwokata dra Ludwika Heynego, tudzież że adwokat Paweł Czerczewicze Ilnicki w Sniatynie przenosi się z dniem 1ym marca 1883 do Zaleszczyk.

Z Wydziału Izby Adwokatów
Lwów, dnia 13 stycznia 1883.

L. 5749. (1203 2—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia niniejszem z życia i pobytu niewiadomego Wawrzyńca Goch, że dnia 9 sierpnia 1880 zmarł w Majdanie Błażej Goch bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Wzywa się tedy Wawrzyńca Goch, ażeby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego do spadku się oświadczył, gdyż inaczej postępowanie spadkowe z kuratorem Walkiem Pokrywką dla niego ustanowionym przeprowadzone zostanie.

Sieniawa, 31 grudnia 1882.

L. 1096. (1262 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Brzeżanach niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Jan Rudowski przeciw Władysławowi Hr. Baworowskiemu o niepokojenie w posiadaniu dóbr, Potok, Byszki i Seńków dnia 27go grudnia 1882 l. 11234 pozew prowizoryalny wytoczył i o pomoc sądową upraszał.

Gdy obecnie miejsce pobytu pozwanego Władysława hr. Baworowskiego wiadome nie jest, ustanawia się dlań na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem dra Henryka Finkelsteina w Brzeżanach i temuż wzmiankowany pozew do l. 11234/82 doręcza się.

Pozwanemu Władysławowi hr. Baworowskiemu poleca się, aby do rzeczonego kuratora przed terminem do rozprawy w tej sprawie na dzień 8go marca 1883 godz. 9 rano naznaczonym zgłosił, jemu potrzebnej w tej sprawie informacyi udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał i o tem sądowi doniósł, inaczej dalsze uchwały sądu w tej sprawie zapaść mające ustanowionemu niniejszem kuratorowi z prawnym skutkiem doręczone będą.

Z c. k. sądu powiatowego
Brzeżany, dnia 10go lutego 1883.

L. 1573. (1094 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu ustanawia p. adwokata dra Horowitza a na zastępcę p. adwokata dra Mantla kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu Franciszki Fitzig i Mieczysława Twardowskiego w sprawie tarnopolskiej kasy oszczędności przeciw spadkobiercom po Janie Podwysockim a to: Adolfowi Podwysockiemu, Feliksowi Podwysockiemu, Franciszce Fitzig i Mieczysławowi Twardowskiemu o zapłacenie pięciu rat po 125 zł. w. a. i resztującego kapitału 1652 złr. 14 ct. z pn., wzywając kurandów, aby ze względu, że nakaz płatniczy w sprawie tej przeciwko nim równocześnie wydano, ustanowionemu kuratorowi środków do obrony dostarczyli lub innego zastępcę sądowi wskazali.

Tarnopol, dnia 6 lutego 1883.

L. 8011. (880 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kutach zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Schmila Stengla, że mu w celu doręczenia t. s. uchwały z 14go lipca 1880 l. 3849 w sprawie egzekucyjnej c. k. Prokuratoryi skarbu przeciwko Freidzie Stengel o 6 zł. 30 ct. a. w. z pn. Marka Donigiewicza kuratorem ustanowiono; wzywa się go zatem, by temu kuratorowi należytą informacyę udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał, inaczej złe skutki sam sobie przypisać będzie winien.

C. k. Sąd powiatowy
Kuty, dnia 26 listopada 1882.

L. 6818. (1179 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Wolfowi Leibie Scheier. że przeciw niemu został dnia 16 lutego 1873 do l. 6818 na rzecz towarzystwa zaliczkowego we Lwowie wydanym nakuz zapłaty sumy wekslowej 250 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Wolfa Leiby Scheier nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dr. Balko, a tegoż zastępcą adw. dra Moszyńskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się więc zatem Wolfa Leibę Scheiera, aby ustanowionemu kuratorowi słuące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej z zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 17 lutego 1883.

L. 1897. (953 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Osera Gelbwachsa z Tarnowa, że Betti Rappaportowa wniosła przeciw niemu pozew wekslowy z prośbą o nakaz zapłaty z 9 lutego b. r. l. 1897 o zapłacenie sumy wekslowej 110 zł w. a. i że w tym sporze zamianowano dla tegoż pozwanego kuratorem ad actum adw. dra Ringelheima z zastępstwem adw. dra Salomona i temuż kuratorowi jednocześnie wydano nakaz zapłaty z dnia dzisiejszego do l. 1897 i wraz z dekretem kurateli wręczono.

Tarnów, dnia 9 lutego 1883.

L. 57558. (554 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza wekslu z daty Lwów 29 września 1867, na 100 zł. opiewającego, w jeden miesiąc po dacie płatnego, przez Samuela Goldsterna wystawionego a przez Henryka Paparę do zapłaty przyjętego i na Chanę Leę Hand żyrowanego aby weksel ten przez Maryę Magdalenę Paparową wrzekomo zagubiony w przeciągu 45 dni tutejszemu sądowi przedłożył, gdyż w przeciwnym razie weksel ten za umorzony uznany zostanie.

Z c. k. Sądu krajowego jako handlowego
Lwów, dnia 13 stycznia 1883.

L. 1270. (1101 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu ustanawia w sprawie egzekucyjnej galic. zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Izraelowi Follendrowi pto 12.000 zł. w. a. zpn. dla nieobecnego i nieznanego z miejsca pobytu dłużnika Izraela Follendra kuratora ad actum w osobie adw. dr. Skórskiego z substytucyą adw. dr. Rosenbacha w Przemyślu i doręcza temuż tusądowy intymat z 30 listopada 1882 l. 13122.

O czem się Izraela Follendera z tem zawiadamia, że i dalsze uchwały na ręce kuratora doręczane będą.

Przemyśl, 31 stycznia 1883.

L. 3570. (911 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach czyni wiadomem, że celem uwiadomienia z miejsca pobytu niewiadomych Antoniny ze Spyrów Grzesiewiczowej i Rozalii, ze Spyrów Fabnowej o uchwale tutejszosądowej z dnia 13 stycznia 1883 l 3570 na podanie Józefy Spyrowej do l. 3570 o zaintabulowanie jej za właścicielkę jednej połowy realności pod l. 174 st. 79 now. w Wadowicach położonej wniesione, zapadłej, ustanowionem został Karol Grzesiewicz kuratorem dla Antoniny Grzesiewiczowej zaś Władysław Faber kuratorem dla Rozalii Fabrowej.

Wadowice, d. 13 stycznia 1883.

L. 12582. (1046 2—3)

C. k. Sąd powiatowy m. delegowany w Samborze zawiadamia niniejszem, że w d. 31 sierpnia 1876 zmarł bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia w Olszaniku Iwan Bobik. Gdy z pozostałych powołanych do spadku spadkobierców syn spadkodawcy Aftanaz Bobik nie jest wiadomy z miejsca pobytu, przeto wzywa się go niniejszem, aby w przeciągu roku jednego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu tego zgłosił się w sądzie tutejszym i wniósł swoje oświadczenie do spadku, gdyż inaczej pertrakcya spadkowa tylko z tymi spadkobiercami przeprowadzoną będzie, którzy oświadczyli się do spadku, tudzież z ustanowionym dla Aftanazego Bobika kuratorem Michałem Łopusiewiczem.

Sambor, d. 25 października 1881.

L. 5619. (1030 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnym Eliaszowi M Okin i Cili Sand, że przeciw nim został d. 8 lutego 1883 do l. 5619 na rzecz S. Bombacha wydany nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 złr. a. w. zpn

Gdy miejsce pobytu Eliasza M. Okin i Cili Sand, nie jest wiadome, ustanowiono dla tychże kuratorem adw. dr. Raabego i tegoż zastąpcą adw. dr. Waldmana i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Eliasze M. Okin i Cilę Sand aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczyli lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, d 10 lutego 1883.

L. 3731. (902 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Hermanowi Kunke, że przeciw niemu został dnia 26 stycznia 1883 l. 3731 na rzecz Gedaliego Rosnera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 złr. zpn. Gdy miejsce pobytu Hermana Kunke nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dr. Dulębę a tegoż zastępcą adwokata dr. Krzyżanowskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się więc zatem Hermana Kunke, aby ustanowionemu kuratoruwi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, d. 27 stycznia 1883.

L. 3730. (903 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Hermanowi Kunke, że przeciw niemu został dnia 26 stycznia 1883 do l. 3730 na rzecz Gedaliego Rosnera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 65 zł. z przyn. Gdy miejsce pobytu Hermana Kunke nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adw. dr. Dulębę a tegoż zastępcą adwokata dr. Krzyżanowskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje.

Wzywa się zatem Hermana Kunke, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, d 27 stycznia 1883.

L. 3732 (904 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Hermanowi Kunke, że przeciw niemu został dnia 26 stycznia 1883 do l. 3732 na rzecz Gedaliego Rosnera wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. z przyn

Gdy miejsce pobytu Hermana Kunke nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dr. Dulębę a tegoż zastępcą adwokata dr. Krzyżanowskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje. Wzywa więc zatem Hermana Kunke, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.
Lwów, d. 27 stycznia 1883.

L. 3733. (905 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Hermanowi Kunke, że przeciw niemu został dnia 26 stycznia 1883 do l. 3733 na rzecz Gedaliego Rosner wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 zł. w. a. zpn. Gdy miejsce pobytu Hermana Kunke nie jest wiadome ustanowiono dla niego kuratorem adwokate dr. Dulębę a tegoż zastępcą adwokata dr. Krzyżanowskiego i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje. Wzywa się więc zatem Hermana Kunke, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki doetarczył lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniadbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypiszą.

Lwów, dnia 27 stycznia 1883

L. 4203. (987 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 29 stycznia 1883, l. 4203 wnieśli Adam Pohorecki, Edward Pohorecki, Amalia Borniecka i Leonia Pachniewska przeciw Aleksandrowi Torczyńskiemu, Elżbiecie Keller, Karolinie Nowak i Hiacyntowi Torczyńskiemu pozew o ekstabulacyę różnych praw ze stanu biernego dóbr Starogrodu, na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony. Gdy miejsce pobytu pozwanych Aleksandra Torczyńskiego, Elżbiety Keller, Karoliny Nowak i Hiacynta Torczyńskiego a w razie ich śmierci ich spadkobierców nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Till kuratorem a tegoż zastępcą adw. dr. Dulęba mianowany.

Wzywa się zatem wspomnianych pozwanych, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 3 lutego 1883.

L. 260. (915 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Komarnie wiadomo czyni, że celem doręczenia uchwały c. k. sądu wyższego krajowego we Lwowie z dnia 8 lutego 1882 l. 676 w sprawie tabularnej Izraela Lesera o zaintabulowanie praw własności realności pod lk. 83|180 w Komarnie położonej, na rzecz jego dla zmarłej Beili Schneid wystosowanej, ustanawiano dla spadkobierców Beili Schneid z miejsca pobytu i osoby niewiadomych, kuratorem c.k. notaryusza Włodzimierza Łuszpińskiego w Komarnie.

Wzywa się niewiadomych spadkobierców Beili Schneid, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielili. gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przepisać będą musieli.

Komarno, d. 25 stycznia 1883.

L. 1318. (996 2—3)

C. k. sąd obwodowy uwiadamia niniejszem Jonę Goligera z życia i miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu na prośbę kasy oszczędności miasta Tarnopola pod dniem 30 stycznia 1883 l. 1318 nakaz zapłaty względem sumy wekslowej 1400 zł. w. a z pn. wydano, który ustanowionemu kuratorowi ad actum adwokatowi drowi Axelradowi doręczony został.

C. k. sąd obwodowy
Tarnopol, dnia 30 stycznia 1882.

Doniesienia prywatne.

L. 55 (1316)

Ogłoszenie.

Rada nadzorcza Towarzystwa kredytowego miejskiego w **Sieniawie,** Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką podaje do publicznej wiadomości swych P. T. Członków, iż w myśl §. 38 statutu

III. zwyczajne

Walne Zgromadzenie

na dniu **10 marca 1883** o godzinie 8 wieczór w sali p. Wolfa Laufera na I. piętrze się odbędzie.

Porządek dzienny:

I. Sprawozdanie Rady nadzorczej i Dyrekcyi ze swej czynności w roku 1882 (§. 32 statutu).

II. Przedłożenie i zatwierdzenie rachunków i bilansów z roku 1882 i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum (§. 48 lit. g. statutu).

III. Rozdział czystego zysku z r. 1882 (§. 48 lit. g. statutu).

IV. Wybór trzech członków Rady nadzorczej w miejsce wylosowanych i wystąpionych (§§. 24 i 25 statutu).

V. Załatwienie innych wniosków członków Towarzystwa i Dyrekcyi.

Sieniawa, 24 lutego 1883.

Osias Laufer m. p. Prezes. **Sal. Rapaport** m. p. Sekretarz.

Ogłoszenie licytacyi.

(1003 3—4)

Galicyjski

Zakład zastawniczy i kredytowy

LWOW, ulica Teatralna, w gmachu Teatralnym, podaje do powszechnej wiadomości, że zapadłe zastawy, a mianowicie: przedmioty **złote i srebrne**, **drogie kamienie**, **futra**, towary łokciowe, **suknie**, **bielizna** i wszelkie inne przedmioty, zostaną w dniach 12, 13 i 14 marca 1883 r. w godzinach zwykłych urzędowych przez publiczną licytacyę w myśl §. 19, 20, 24, 26 i 27 najwięcej dającemu za gotówkę sprzedane.

Uprasza się także właścicieli kwitów rzeczy sprzedanych o podjęcie nadwyżek

Lwów, dnia 10 lutego 1883.

KAZIMIERZ LEWICKI

Główny skład dla Galicyi

PORCELANY, SZKŁA I TOWARÓW MIESZANYCH

we Lwowie ulica Trybunalska l. 6

założony roku 1845.

poleca: **Zapałki szwedzkie**

1 pakiet zawierający 10 pudełeczek 7 centów.

Postumenciki stołowe do szwedzkich zapałek, sztuka po 25 cnt., 30 cnt. 70 cnt. i wyżej.

Wykłuwacze do zębów zwykłe, 100 wiązanek 50 centów, zaś lepsze 1 wiązanka 5 centów.

Piramidki na zwykłe siarniki z gliny, po 15 cnt. i po 20 cnt.
dtto. z porcelany po 25 cnt., 30 cnt., 50 cnt. i wyżej.

Popielniczki do cygar z porcelany, terakoty, majoliki w obfitym wyborze.

Doniesienia

o skutkach win leczniczych aptekarza Henryka Blumenfelda we Lwowie

w czasie od 13go lutego do 23go lutego 1883 roku.

Chrzanów, dnia 13 lutego 1883.

Wielmożny Pan HENRYK BLUMENFELD aptekarz we Lwowie

Pańskie znakomite wina lecznicze, w różnych cierpieniach u rodziny mojej zastosowane tak zbawiennie działająco się okazywały, że postanowiłem takowe i podczas podróży, w którą się wybieram, przy sobie mieć. Proszę przeto prócz obstalowanych czterech butelek Malagi z chiną i żelazem mnie jeszcze dwie jak zwykle za zaliczką nadesłać.

Z głębokim szacunkiem
Leopold Cyfer.

Celejów, dnia 19 lutego 1883.

Wielmożny Panie Dobrodzieju!

Ponieważ już wielokrotnie zapisywałem od Pana Pańską Malagę z chiną i żelazem jakoteż z samem tylko żelazem i przekonałem się, że takowe *są najwyborniejszemi środkami* w zakresach swojego działania, przeto upraszam o łaskawe przysłanie jaszcze jednej butelki z chiną i żelazem za pobraniem.

Z szacunkiem
Celejów, poczta Chorostków. E. Baraniecki.

Baryłów, dnia 21 lutego 1883.

Do apteki Wgo. BLUMENFELDA pod „złotym słoniem" Lwów. Malaga z chiną i żelazem *dobrze mi robi*, proszę mi przysłać jeszcze dwie flaszki. Z poważaniem
W. Mieszeński, właściciel dóbr w Panyłowie poczta Łopatyn.

W Cerekwi, dnia 23 lutego 1883.

Wielmożny Pan HENRYK BLUMENFELD we Lwowie

Proszę o cztery butelki Malagi z chiną i żelazem ponieważ poprzednio wzięte *cztery butelki znakomicie mi skutkowały* w cierpieniu nerwowem

Należytość załączam . . . . Z poważaniem
Juliusz Traczewski, właściciel dóbr w Cerekwi O. p. Uście dolne (nad Wisłą).

Cena flaszki prawie półlitrowej 2 złr. w. a. Malagi z chiną i z chiną i żelazem 2 złr. 40 ct. Opakowanie wedle własnej ceny kupna.

Główny skład: „Apteka pod złotym słoniem" HENRYKA BLUMENFELDA we Lwowie. oprócz tego we Lwowie w aptekach pp. Mussila, Beisera, Piepesa i Krzyżanowskiego — w Krakowie apteka Stockmara, Stanisławów apt. Amirowicz, Jarosław apt. Wisłocki, Kołomyja apt. Sidorowicz, Tarnów apt. J. Reid, Stryj apt. Gartner, Jaworów apt. Lachowicz, Sądowa Wisznia apt. Włodzimirski, Brody apt. Inlender, Dolina apt. Weiss, Tarnopol apt. Jamrógiewicz, Czerniowce główny skład apteka Beldowicza.

Proszę wyraźnie żądać wina Blumenfelda i naśladownictw nie przyjmować.

(… 1—?)

Najlepszej jakości Płótna i Bieliznę

poleca najtaniej w wielkim wyborze

Magazyn Schayerów we LWOWIE.

(8781 8-?)

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.

Akcyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje

wszystkie efekta i monety

pod warunkami najprzystępniejszemi

5% LISTY HIPOTECZNE,

jako też

5% Premiowane Listy hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P. XXXVIII. Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych pupilarnych kaucyj małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya, — są w tymże kantorze do nabycia.

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym bez doliczenia prowizyi. (4 …)

Nauczycielka

z kilkuletnią praktyką, posiadająca język francuski, polski, niemiecki i muzykę, oraz udzielająca wszystkich przedmiotów szkolnych do klas wydziałowych, poszukuje umieszczenia na wsi lub w małem mieście. Zgłoszenia przyjmuje w **Skale** nad **Zbruczem** pod literą **M. P.** (1250 3—3)

Ein junges Mädchen, in weiblichen Handarbeiten erfahren, auch bereit in Führung des Haushaltes zu helfen, sucht zum 1ten **März 1883 Stellung** als deutsche Bonne. Gefällige Offerten bitte unter der Adresse: Frau E. KIRSCH **in Krakau,** Florianer-Strasse Nr. 25 einzusenden. (106) 3 ?)

Przestroga.

Na początku b. m. zaginął mi blankiet wekslowy za 1 złr. z moim podpisem, lecz na żadną kwotę nie wystawiony i bez daty, a ponieważ żadnych weksli z moim podpisem w obiegu nie ma, więc każdego przestrzegam, by takiego wekslu nie nabywał, bo go płacić nie będę.

Erazm Wisłocki
(1313 2 -?) poczta **Tłuste.**

Powietrze lasów iglastych w pokoju!!!

otrzymuje się przez rozpylanie

Kadzidła sosnowego!

Prócz miłego orzeźwiającego zapachu, posiada nieoszacowane własności hygieniczne. Oczyszcza i odświeża powietrze mieszkań w tak wysokim stopniu, że jest powszechnie polecane przez lekarzy do oddychania osobom cierpiącym na choroby piersiowe.

Flakon 60 ct., rozpylacze od 24 ct. do 3 zł.

Jan Ihnatowicz

Lwów, ulica Kopernika l. 3. Kraków, Sukiennice l. 20.

(533 10—?)

Tysiące osób, które pozostawały bez nadziei życia, zawdzięczają temu skutecznemu Jana Hoffa piwu zdrowia z ekstraktu słodowego swe życie, którem się obecnie pocieszają.

(Wielokrotnie wypowiedziane własne słowa wyleczonych)

Osiągnięte skuteczne wyleczenia

w suchotach, ogólnem osłabieniu ciała, złem trawieniu, braku apetytu, kaszlu, w cierpieniach gardła, żołądka, piersi i płuc, przez sławne wyroby słodowe Jana Hoffa, które otrzymały 58 wysokich odszczególnień mianowicie: jedynie prawdziwe Jana Hoffa piwo zdrowia z ekstraktu słodowego, słodową czekoladę zdrowia i piersiowe cukierki słodowe.

Wysokie pisma uznania.

Jego Ekscellencya pan minister sprawiedliwości w Kopenhadze wyraził się o prawdziwem Jana Hoffa piwu zdrowia z ekstraktu słodowego: Piękny ten napój używam zawsze z skutkiem.
Kopenhaga. **Leuning,** minister sprawiedliwości.

Hoffa piwo zdrowia okazało tutaj cuda. Przeszlij mi Pan znów 58 flaszek piwa zdrowia.
Hasseldorf pr. Utensen, 4 marca 1883.
Szambelan R. v. Oppen-Schilden.

Do c. k. dostawcy nadwornego wielu książąt Europy Pana

Jana Hoffa

c. k. radcy komisyjnego, posiadacza złotego krzyża zasługi z koroną, kawalera wysokich orderów pruskich i niemieckich, **w Wiedniu: Fabryka Grabenhof, Bräunerstrasse 2, komptoar i skład fabryczny: Bräunerstrasse Nr. 8.**

Najnowsze publiczne pismo dziękczynne

z miesiąca listopada 1882

o wyleczeniu się z 5 letniego kaszlu krwawego, wymiotów krwawych i połączonej z tem chrypki, przez Jana Hoffa piwo zdrowia z ekstraktu słodowego i piersiowych cukierków słodowych w papierze niebieskim.

Upraszam Wielmożnego Pana o przesłanie mi znów za pobraniem pocztowem 28 flaszek pańskiego Jana Hoffa piwa zdrowia z ekstraktu słodowego i 5 woreczków Jana Hoffa piersiowych cukierków słodowych w papierze niebieskim. Zarazem zawiadamiam Pana, że od pięciu lat cierpiałem w skutek kataru płucowego a później w skutek wymiotów krwawych, które trwały blizko rok, cierpiałem nieustannie na chrypkę połączoną z łaskotaniem w przewodzie oddechowym. **Odkąd używam piwo z ekstraktu słodowego, czuję znaczne polepszenie i spodziewam się przy dalszem używaniu zupełnie się wyleczyć. Zresztą gdy stan mego zdrowia pozostanie nadal tak jak jest obecnie, jestem zupełnie zadowolony ze skutku leczniczego pańskiego Jana Hoffa piwa zdrowia z ekstraktu słodowego.**

Z wysokiem poważaniem uniżony
Edward Kollmann, inspektor pomiarowy.

Marburg, dnia … listopada 1882.

Niżej 2 zł. nie uskuteczniają się przesyłek.

Ceny Jana Hoffa preparatów słodowych na prowincye z Wiednia: Piwo zdrowia z ekstraktu słodowego ze skrzynką i flaszkami: 6 flaszek złr. 3. 82, 13 flaszek złr. 7. 26. 28 flaszek złr. 14. 60, 58 flaszek złr. 29. 10, ½ kilo czekolady słodowej I. złr. 2. 40. II. złr. 1. 60, III. złr. 1. (Przy odbiorze większych ilości rabat.) Cukierki słodowe: woreczek 60 ct. (także ½ i ¼ woreczka). Preparowana pożywna mąka słodowa dla dzieci złr. 1. Skoncentrowany ekstrakt słodowy flakon 1 złr., także po 60 ct. Kawa słodowa pakiet 50 ct., także 30 ct. Zupełna kąpiel słodowa 80 ct.

Główny skład we LWOWIE: Z. Rucker, J. Beiser, Piotr Mikolasch, H. Blumenfeld aptekarze, Karol Bałłaban har. lel. BIAŁA: Zabystrzan aptek. BRODY: wszystkie apteki. BOCHNIA: J. Miczek. BUDZANOW: Jasiński. CZERNIOWCE: J. Golichowski, bracia Tabakar, Ignacy Schnirch. DROHOBYCZ: T. Jabłoński, L. Dobrzyniecki. GRÓDEK: Lipius. JAROSŁAW: I. Rohm et., S. Jellenberg, Wisłocki apt. JASŁO: T. W. Barglewicz apt. KOŁOMYJA: Jan Sidorowicz. KRAKÓW: Jan Janiga, I. Trauczyński, Edward Fuchs, W. Redyk, Stockmar, Wiśniewski apt. NOWY SĄCZ: J. Grossbard i apteki. PRZEMYŚL: M. Kozłowski, M. Krug i wszystkie apteki. RZESZÓW: A. Karpiński aptek. w Rynku, Schaitter i spółk., Neugebauer. SAMBOR: K. Maresch, Aleksiewicz apt. SANOK: Hochdorf, Józ. Ryńczarski. STANISŁAWÓW: Jan Macura i Albin Amirowicz aptekarze i Kalman Jonasz. STRYJ: D. J. Nussenblatt et comp., obie apteki. SUCZAWA: Edw. …szka apt. TARNOPOL: wszystkie apt. ŻURAWNO: Tomaszewski apt.

(512 3 15)